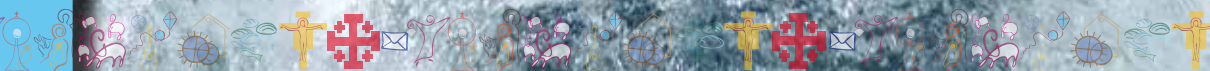

brat *francišek* 3

*Voda danes ne onesnažujejo
neki neznani zlobni posamezniki
in podjetja,
temveč predvsem mi sami.*

- VODA
- Marija in Franciškovi
- MAJ: Začetek našega veselja
- JUNIJ: Srce Marijino
- DHV FRAME

- 3 Urednikova beseda
- 4 Frančiškova duhovnost
Sestra voda
- 6 Naša evangelizacija
Marija in Frančiškovi
Marija in mi v letu 2017
- 17 Iz naših družin
Opravičilo
Utrinki z duhovnih vaj v Piranu
Ars Catholica na Fužinah
- 22 Frančiškov svetni red
Velika noč, april 2017
Duhovni kapitelj OFS v Kančevcih
Michelangelo Buonarroti
- 30 Mladi Frančišku
DHV FRAME v Vipavskem križu
- 32 Pravičnost in mir
Samo v Gospodu smo lahko rešeni
- 34 Razvedrilo
Nagradna diagonalna križanka
- 35 Korenine in sadovi
Javier Garrido: Rožice sv. Frančiška (29)
Hvalnica naši Božji materi
- 38 Sveta dežela
Zimsko potovanje v Skandinavijo 2017
V Ameriko po Baragovi poti in še kaj ...
Peš romanje v Santiago – zadnja etapa 110 km

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:

Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:
revija.bf@fsr.si

Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)

NS FRAMA (Mladi Frančišku)

Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)

Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)

Benjamin Tomažič (Napovednik)

Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografije:

Naslovka: Obisk v bolnici, internet

Ostalo: Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.200

Naslov uredništva:

Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor

tel.: 02-22-85-113

E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:

Narodni svet FSR Slovenije,

Prešernov trg 4,

SI-1000 Ljubljana

TRR SI56-2420-1900-4608-820

KBS banka, Maribor; sklic na 00 700-17.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Marijin mesec maj ima v letošnjem »Marijinem letu« poseben pečat. Lahko bi rekli, da besede sv. Frančiška, ko govori o sestri vodi v svoji Hvalnici stvarstva, govorijo o Mariji: »... Mnogo koristi ponižna, dobra in čista.« Marijin zgled naj nas napolni z voljo in močjo, da bomo mogli tudi mi v svojem vsakdanu poganjati vse svoje obveznosti in dolžnosti, ponižni, dobri in čisti.

Vabim vas, da prelistate našo in vašo revijo Brat Frančišek in poiščete to, kar vas nagovarja, lahko pa preprosto berete od začetka do konca ;)

Najprej bo pred vami razmišljanje o vodi, ki ga je za nas pripravil Jože Knez (ARSO) in nas spodbudil k odgovorni rabi.

V rubriki Naša evangelizacija lahko preberete predavanja, ki ga je imel p. Stane Zore, ljubljanski nadškof metropolit, na duhovnem kapitlju OFS v Kančevcih.

Ne spreglejte tudi Marijinih katehez za maj in junij in jih uporabite v osebni molitvi ali pa na srečanjih OFS.

V nadaljevanju najdete nekaj utrinikov iz življenja po naših skupnostih, nastajajo tudi nove skupine, kot npr. Ars catholica v Štepanji vasi.

V rubriki OFS boste našli pregled dogajanja na duhovnem kapitlju, med znanimi člani OFS pa je tokrat predstavljen sloviti Michelangelo.

Za nami so tudi duhovne vaje Frančiškove mladine, ki so predstavljen v rubriki Mladi Frančišku.

Vojne vihre v Siriji noče in noče biti konec. Pri tamkajšnjih bratih in kristjanah se je ustavil tudi generalni minister OFM in nam zapisal nekaj vrstic. Preberite jih v rubriki Pravičnost in mir.

Svetodeželski del nam ponuja različna romanja in popotovanja, ki naj nam odstirajo lepoto tega sveta.

Drage bralke in bralci, želim vam prijetno branje!

Vse dobro!
Br. Janez Papa

Sestra voda

**Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi;
mnogo koristi ponižna, dobra in čista
(Iz Frančiškove Hvalnice stvarstva)**

Sončna pesem, ki jo je brat Frančišek napisal pred kar 800 leti, ni samo molitev, temveč je na neki način eden prvih okoljevarstvenih programov v zgodovini. Z imenovanjem vetra, zraka, vode in zemlje za sestre in brate se je sveti Frančišek prepoznal kot del stvarstva in s tem razširil nauk s skrbi za bližnjega tudi na skrb za okolje, iz zgodb njegovih srečanj z živalmi pa je očitno, da je enak odnos imel tudi do narave. Frančiškov odnos do okolja in narave je drugačen od tistega, o katerem beremo v prvih vrsticah Stare zaveze: »Naredimo človeka po svoji podobi ... Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej laznini, ki se plazi po zemlji!« (1 Mz 1,26) in tudi »... napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!« (1 Mz 1,28). Ta razlika med starozaveznim podvrženjem zemlje in sodobnim, kar 800 let starem imenovanjem zemlje za sestro, ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem, je močno živa še danes. Človek prekomerno izkorišča naravne vire, naravi pa gospoduje na način, da jo krni, namesto da bi jo varoval. Živalske vrste izumirajo, onesnažujemo zrak, vodo in tla ter proizvajamo gore odpadkov.

A od vseh okoljskih problemov, s katerimi se soočamo v sodobnem času, je za človeštvo najpomembnejše vprašanje čiste pitne vode, saj je, kot piše papež Frančišek v okrožnici o skrbi za skupni dom z naslovom *Hvaljen, moj Gospod,*

»nepogrešljiva za življenje ljudi ter za ohranjanje kopenskih in vodnih ekosistemov.« Zaradi segrevanja našega planeta in spremenjenih drugih podnebnih značilnosti je predvsem v delih sveta, ki so že sicer najslabše razviti, vse manj vode tako za pitje kot tudi za namakanje polj in napajanje živine. Kakovost vode, ki je na voljo revnim, se nenehno slabša, kar povečuje umrljivost na teh območjih, predvsem starejših in otrok. Komaj si je možno predstavljati, da v času tolikšnega tehnološkega razvoja in velikega preobčila v nekaterih delih sveta le nekaj ur vožnje z letalom od nas zaradi pomanjkanja vode in posledično hrane umirajo ljudje v eni največjih lakot v zadnjih desetletjih.

Kljub temu da se o tem veliko govori in piše, se nas ta dejstva ne dotaknejo

dovolj. V prej omenjeni okrožnici papež Frančišek izpostavlja, da smo del stvarstva in da podobno, kot ne opazimo stiske sočloveka ali kot ne spoštujemo življenja, ne opazimo »ječanja narave«. Piše tudi, da je ekološka kriza pokazatelj kulturne in duhovne krize moderne dobe. Opogumlja nas, naj bomo bolj odgovorni za sočloveka ter okolje in naravo, ki nas obdajata, ter se upremo kolektivnemu egoizmu in kulturi pretiranega porabništva okoli nas.

Voda danes ne onesnažujejo neki neznani zlobni posamezniki in podjetja, temveč predvsem mi sami. Uporaba kemikalij v pridelavi hrane, pretirana uporaba zdravil, detergentov, kozmetike, odlagališča odpadkov, krčenje mokrišč in drugega vodnega okolja, vse to je rezultat našega načina življenja. Vsak

od nas s porabniškim načinom življenja nosi odgovornost za stanje okolja, v katerem živimo.

Čeprav živimo na prekrasnem delu planeta, kjer imamo vode zaenkrat dovolj in kot družba tudi po zaslugi politike Evropske unije predvsem z gradnjo čistilnih naprav in omejevanjem rabe strupenih snovi vse bolj skrbimo za njeno kakovost, se moramo zavedati, da je čista voda vse večji globalni izziv, ki ga revne države ne bodo zmogle same. Skrb za čisto vodo tako doma kot v tujini je torej v sodobnem času ena naših največjih nalog.

Od sestre vode smo odvisni, tako kot je ona odvisna od nas. Brat Frančišek je imel prav, da moramo biti hvaležni zanjo. Zato vsakič, ko odpremo pipo in iz nje priteče čista, neobdelana, hladna pitna voda, ko lahko zalijemo pridelke na vrtu ali njivi, ko se lahko vržemo v reko, jezero ali morje in uživamo v brezskrbnem plavanju v neonesnaženi vodi, ko lahko smučamo na belem snegu in jadramo na morju, se potapljamo in občudujemo lepi podvodni svet, in vsakič, ko nam ne povzroča težav s poplavljanjem, ponavljajmo Frančiškovo hvalnico. Res, *mnogo koristi ponižna, dobra in čista.*

Jože Knez,
direktor Agencije RS za okolje (ARSO)

Msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof metropolit

Marija in Frančiškovi

Razmišljanje, ki ga je imel p. Stane na duhovnem kapitolu OFS Slovenije 1. aprila 2017 v Kančevcih

Prva stvar, ki bi jo rad rekel, je, da moramo v našem življenju vere vedno znova iskati ravnotežje, tisto zdravo ravnotežje, ki nas ohranja v resnici na poti razodetja.

Kristjani imamo velikokrat težavo v tem, da svetnike naše vere, pa tudi Jezusa Kristusa, učlovečenega Boga, ne znamo videti kot ljudi. Bilo bi zelo zanimivo slišati vaše zgodbe, kako vidite Jezusa kot človeka in česa vsega mu kot človeku ne pripisujete. Ravno tako bi bilo zanimivo slišati, kako je Marija človek v vašem razmišljanju, v vašem doživljanju, v vašem odnosu do nje. Pred 14 dnevi se je razvnela razprava, povezana z letošnjim priročnikom za oratorij, in težava pri nekaterih, tudi duhovnikih, je bila, da je nekje v njem uporabljen izraz, da je bila Marija samo človek. Pa je to res. Marija je bila samo človek. Kaj zdaj to pomeni? Bi Marija lahko grešila? Lahko bi. Ker je imela vso svobodo, celo večjo kakor mi, prav zaradi brezmadežnega spočetja. Če je satan lahko grešil v vsej svobodi kot čisti duh, potem bi Marija, ki je bila obvarovana izvirnega greha, lahko grešila prav tako. Poglejte, kaj pomeni biti človek, ko razmišljamo o Mariji, svetnikih. Šele, ko jih začnemo gledati kot takšne, ko jih vidimo kot ljudi in potem spremljamo njihovo življenjsko pot, nam v resnici lahko postanejo vzorniki. Ko jih nekako (tu mislim tudi na Kristusa,

ki je bil prav tako pravi Bog in pravi človek) snamemo z oltarja (ker oltar je vedno daleč, nekje zgoraj), ko jim slečemo pozlato kipov in jih postavimo v vsakdanje življenje, vidimo, da so v življenju, kakršno živimo mi, odgovorili Bogu in ostali zvesti Bogu. To pomeni vzpostaviti ravnotežje v odnosu do svetnikov, v odnosu do Marije.

Marijo namreč dostikrat slikamo v idealiziranih okoliščinah, idealiziranih podobah in jo tako odmaknemo od sebe. Ni več zares ena izmed nas. Zato bi rad, da morda v teh urah, ki jih boste preživeli v Kančevcih, prav o teh resničnostih skušate razmišljati in si jih približati. V tisti vnemi za pravovernost, za pravovernost in čistost nauka, ki sem jo prej omenil, je postalo vprašljivo celo to, da se za Marijo uporabi izraz Jezusova mama. Se pravi, vse druge ste lahko mame, pri Mariji pa moramo reči mati. Tako začnemo izgubljati ravnovesje in gremo v napačno smer, v napačne poudarke.

Naj za začetek našega razmišljanja zmolimo skupaj s svetim Frančiškom Pozdrav blaženi Devici Mariji – in skušajte biti pozorni, kako Frančišek umesti Marijo, kako jo gleda.

*Pozdravljena, Gospa,
sveta kraljica,
sveta Božja mati Marija,
ki si postala devica Cerkev.
Izbral te je najsvetejši Oče nebeški
in te posvetil z najsvetejšim ljubljnim Sinom
in Svetim Duhom Tolažnikom.
V tebi je bila in je vsa polnost milosti in vse dobro.
Pozdravljena, njegova palača!
Pozdravljena, njegov tabernakelj!
Pozdravljena, njegovo domovanje!
Pozdravljena, njegovo oblačilo!
Pozdravljena, njegova dekla!
Pozdravljena, njegova mati!
In vse ve svete kreposti,
ki se po milosti
in razsvetljenju Svetega Duha
izlivate v srca verujočih,
da jih iz nevernih spreminjate v Boga zveste.*

Ste začutili, kako Frančišek umešča Marijo. Vse, kar Marija je, je v odnosu do Jezusa. Jezus je tisti edini srednik med Bogom in človeštvom, edini odrešenik človeka. In Marija je velika, ker je njegov tabernakelj, ker ga nosi v sebi, ker je njegovo oblačilo, ker je njegovo domovanje. Dejstvo je, da je Frančišek zelo ljubil Marijo. Ena izmed cerkvic, ki jih je obnovil in v kateri se je zgodilo pravzaprav vse odločilno v povezavi z njegovim redom, je bila Porcijunkula, Marijina cerkev, ki jo še vedno lahko občudujemo in dihamo njeno in Frančiškovo svetost. Je edini kraj, za katerega je Frančišek rekel, da če brate pri enih vratih napodijo ven, naj se pri drugih vratih vrnejo. Bil je sposoben popolnega uboštva, popolne odpovedi – to zavezo uboštva posebej vidimo v pripovedi o popolnem veselju, kjer gre uboštvo do skrajnosti. Ko ga bratje zavržejo, ohranja notranji mir, to je res uboštvo pripeljano do konca – ampak za to Marijino cerkvico

je rekel, naj se vrnejo pri drugih vratih, naj nikoli ne odidejo od tega kraja. Za Frančiška je bila Marija tista, ki je z njim delila temeljne Kristusove odločitve. Mislim, da ste nekaj tega lahko sinoči videli v filmu o Mariji. Čeprav sam te zgodbe, tega filma ne poznam, ampak če gre za Marijo, potem je lahko prikazana samo v svojem odnosu do Jezusa Kristusa in do nebeškega Očeta.

Marija je tudi tista, ki je sodelovala pri delu odrešenja. In tu smo spet pri eni od pasti, ki se lahko porajajo. Sodelovala je pri delu odrešenja, ni pa soodreševala. Včasih lahko slišimo, kot da je Marija soodrešiteljica, kar je narobe. Kajti Marija je človek, sicer obvarovana madeža izvirnega greha, polna milosti, kakor jo pozdravi angel, pa vendarle samo človek. Če bi bila Marija odrešiteljica, bi to pomenilo, da smo ljudje sposobni odrešenja in odreševanja, kar pa vemo, da ni res. Odrešenje je čisti Božji dar. Zaradi odrešenja je druga Božja oseba postala človek, se utelesila v telesu Marije, se rodila iz Marije in živela med nami – a Marija ni soodrešiteljica. Sodeluje pa pri odrešenju kakor lahko tudi mi, Marija seveda na drugačen način kakor kdor koli od nas. Spomnite se, kako apostol Pavel pravi, da s tem, kar živi, s stisko, s trpljenjem, dopolnjuje to, kar manjka Kristusovemu trpljenju, Kristusovim ranam. Marija je sodelovala pri delu odrešenja. Najvišji Oče

(tako je napisal Frančišek v Pismu vsem kristjanom) je oznanil prihod Besede v telo svete in slavne Device Marije in je iz njenega telesa prejel resnično meso naše človeškosti in krhkosti. On, ki je bil nadvse bogat, je na tem svetu hotel izbrati uboštvo, skupaj s preblaženo Devico, svojo materjo.

Marija se torej Frančiškovim očem kaže kot ustvarjeno bitje, ki je po poslanstvu materinstva najgloblje notranje združena s svojim sinom. Kristus je bil ubog, ona je bila uboga skupaj z njim. In ko v Nepotrjenem vodilu govori svojim bratom, ki jih pošilja prosit miloščino, jim zagotavlja, da jim ni treba imeti občutka sramu, ampak naj se raje spominjajo, da je naš Gospod, Jezus Kristus, sin živega, vsemogočnega Boga, naredil svoj obraz trd kot kamen in se ni sramoval, bil je ubog, popotnik in je živel od miloščine; on sam, Blažena Devica in njegovi učenci. Ko Frančišek pošilja brate prosit miloščino, jih spodbuja, naj se ozrejo v Jezusa, v Marijo in apostole. Tam bodo videli zgled in tam bodo videli tisto notranjo moč in svobodo, ko bodo šli prosit miloščino. Mimogrede miloščina ni prvi način, na katerega se preživljajo Frančiškovi, ampak je prvi način delo, delo, ki naj bratom priskrbi vse potrebno za življenje. Ampak za delo ne smejo zahtevati plačila, ljudje jim dajo, kar jim dajo. In če tega ne bi bilo dovolj, potem šele lahko gredo prosit miloščino – Frančišek temu reče, da se lahko zatečejo h Gospodovi mizi.

Frančišek je zato Mariji pel hvalnice. Tomaž Čelanski pravi, da je Frančišek Mariji pel posebne hvalnice, ji podarjal molitve, ji naklanjal toliko in tolikšno ljubezen, da je človeški jezik ne more izraziti. Ne vemo, ali je med te hvalnice, ki jih omenja Tomaž, vključil tudi Pozdrav preblaženi Devici Mariji. Je pa to besedilo vsekakor med najlepšimi svetnikovimi besedili, ki Božjo Mater predstavlja kot ideal prebivališča

Svete Trojice. Spomnite se, ko Jezus pravi v evangeliju, da bosta z Očetom prišla k človeku in prebivala v človeku. In v Mariji je to uresničeno na poseben način. Je ustvarjena, vendar je v njej trinitarično bivanje Svete Trojice, ki je obljubljeno tistim, ki poslušajo Gospodov glas, uresničeno v polnosti. Marija je kot taka vzor vernika, je vzor Cerkve. In Frančišek nas uči, naj jo ljubimo. In zahteva naj jo posnemamo, naj posnemamo njeno vero.

In zdaj bi rad, da se nekoliko zadržimo pri drugem poglavju Janezovega evangelija, kjer je Marija na svatbi v Kani Galilejski. Zelo dobro nam je poznan ta dogodek, vseeno pa ga skušajmo pozorno prebrati – Jn 2,1-12.

Mislite, da je Marija, kdaj dvomila? Je. Večkrat v evangeliju piše, da ni razumela, ampak je stvari shranila v svojem srcu in o njih premišljevala. In tako se je počasi luščila skrivnost. Ni razumela svojega Sina, ni razumela besed, ni razumela dogodkov okoli njega. Na nekem mestu piše, da je bila zraven, ko so prišli njegovi sorodniki, da bi ga odpeljali, ker so mislili, da se mu je zmešalo. Ne piše, da je sama mislila tako, je pa bila v skupini. Kolikokrat sami dvomimo v naši veri! Svoja vprašanja o veri si znotraj družine ali znotraj krajevnega bratstva lahko podelimo. Dragoceno je, da si pove-
mo, da nečesa ne razumem, da me nekaj spravlja v negotovost. To je pomembno in potrebno, da je v nas samih več jasnosti,

potem pa je potrebno, ker se moramo naučiti govoriti o svoji veri, naučiti se moramo pripovedovati svojo vero. Verjamem, da je Marija pripovedovala svojo vero, da je pripovedovala svoje življenje. Če tega ne bi bilo, potem ne bi bilo prvega in drugega poglavja Mateja in Luka, ne bi bilo evangelija Jezusovega otroštva, ne bi bilo evangelija do Jezusovega javnega delovanja. Marija je pripovedovala svojo vero, pripovedovala je svoj odnos z Bogom prvi Cerkvi, zato so ga lahko zapisali in lahko mi iz tega zajemamo. Tudi mi se moramo naučiti pripovedovati svojo vero. Težava v našem prostoru je, da kristjani dostikrat ne znamo pripovedovati svoje vere in se tolikokrat zgodi, da nekdo, ki nima dveh ur verouka, silovito govori neumnosti, pa ne dobi tehtnega kristjanovega odgovora. Včasih, ker smo premalo poučeni o vsebinah naše vere, največkrat, ker o tem ne znamo pripovedovati. Zato je tako pomembno in dragoceno, da se takole pomenimo med seboj.

Pomemben stavek pri svatbi v Galilejski Kani je: »Jezusova mati je bila tam.« Ne vemo, ali je šlo za sorodnike, ne vemo, ali je bila povabljenka, da bi pomagala. Ampak *bila je tam*. Marija je *bila tam*. Pri vseh dogodkih v Jezusovem življenju je *Marija tam*. V Jezusovem otroštvu je *Marija tam*. Najbrž je ob Mariji Jezus začel govoriti. Ob Mariji je naredil prve korake. Ob Mariji je oblikoval svoj odnos do Boga. Ob Mariji se je učil molitve. Ne pozabimo, pravi človek se je moral vsega tega naučiti. Jezus se ni rodil kot odrasel človek, z odraslo vero, z odraslim, sinovskim odnosom do Boga v dojenčkovem telesu. Potem ne bi bil pravi človek. Tega se je naučil ob Mariji, *Marija je bila tam*, ob njem, da je lahko on rasel in zorel za poslanstvo. *Marija je bila tam*, ko je Jezus bil križan, ko drugi niso zdržali, ko so zbežali, *Marija pa je tam*, ob njem, pod križem. In v življenju prve Cerkve je *Marija*

tam. Marija je središče molitve in prošnje prve Cerkve za izpolnitev Jezusove obljube, da bo poslal drugega Duha Tolažnika, ki jih bo učil vsega in spomnil vsega, kar je On sam povedal. Spet je *Marija tam*. In *Marija je vedno tam* v Cerkvi, v občestvu Cerkve, da izpolnjuje naročilo, ki ga je dobila pod križem: »Glej, tvoj sin! Žena, glej, tvoj sin!« To je nekaj izjemnega – *Marija je tam*, ker izpolnjuje Sinovo voljo, izpolnjuje Sinovo naročilo. Zato je *tam*. Tukaj je pomembno sporočilo za nas – *biti tam*. Biti zraven. *Biti tam*, kjer je potreba, kjer je stiska, trpljenje. *Biti tam*, kjer je pričakovanje, prošnja. Ne zbežati. Apostoli so zbežali, Marija pa je *tam*. In kristjan mora *biti tam*. Tudi če si nemočen. To ne pomeni, da lahko vse obvladaš. Marija pod križem ni mogla nič. Njen naloga je bila *biti tam*. Ni mogla zmanjšati bolečine svojega sina, ni mogla preprečiti smrti, pravzaprav ni mogla preprečiti nobene besede, ki ga je sramotila in žalila. Samo *tam je bila* lahko, in v tem je njena veličina, da je *bila tam*.

Vendar nam Janez razodene tudi, kako je bila Marija tam. Ko je vino pošlo, je rekla njegova mati Jezusu: »Vina nimajo!« Tukaj je droben detajl. Marija reče »vina nimajo«, ne »vina nimamo«. Mi bi tako rekli, govorili bi o svoji, naši potrebi. Marija pa govori o drugih, govori o njihovi stiski, nekako stopi iz tega občestva svatov, in vendar ostaja tam. Marija vidi, kaj se dogaja. Marija predvideva, kaj se bo zgodilo. In začne iskati izhod iz tega.

Tukaj je potem še druga skupina ljudi, strežniki, ki jim je Marija naročila: »Kar koli vam reče, storite!« S to besedo Marija v evangelijih umolkne. Kar koli vam reče, storite. To pravzaprav Marija naroča tudi nam. Če smo seveda pripravljeni vstopiti v Jezusovo službo, če smo pripravljeni postati izpolnjevalci njegove besede in uresničevalci njegove volje.

Zanimivo, ko sam razmišljam o tem stavku, ugotavljam, da vedno čakamo besedo. Vedno od Boga čakamo besedo. Verjamem, da ste že doživeli trenutek, ko vas je begalo, ko se vam je zdelo čudno, kako da Bog ne spregovori. Kar koli vam reče, storite. Kaj pa, če ne reče nič? Tudi to pravico ima. Tudi Božji molk je govorica. In tukaj bi se že lahko končala pripoved o Kani. Jezus bi lahko ne rekel nič. Mi vedno beremo s predznanjem o tem, kar je Jezus naredil. Ampak lahko ne bi rekel nič. Vseeno pa je treba ostati tam. Tudi če ne bi bilo čudeža, tudi če bi zmanjkalo vina. Tudi če bi se začela ta neprijetnost, ta nesreča, bi bilo treba ostati tam in skušati razumeti, skušati prositi Boga, naj razodene, kaj želi povedati, k čemu želi vzgajati skupnost na svatbi. Tako je tudi v našem življenju. Ko ni čudeža, ko ni odgovora, ki ga pričakujemo, ko se dogajajo stvari, za katere smo prosili, da bi jih bili obvarovani, takrat moramo prositi Boga: Povej, kaj me želiš naučiti, kaj mi s tem pripoveduješ, k čemu me vzgajaš? Zelo lepo, zelo duhovito je nekoč škof Jurij povedal, kakšna je razlika med zahodnjakom in judom, kristjanom in judom. Ko kristjanu, človeku zahodne miselnosti, prileti opeka na glavo, začne gledati, od kod je priletela, kdo jo je vrgel, kdo je povzročitelj. Ko pa Judu prileti opeka na glavo, se obrne k Bogu in vpraša: »Gospod, zakaj si to storil? Kaj mi hočeš povedati?« Vedno je zadaj Bog.

Lahko bi ne bilo nobenega dejanja, nobene Jezusove besede. Spoštovati je treba tudi Božji molk.

Sam te Marijine besede razumem tako, da je Marija najbrž dostikrat okušala Božji molk (tako kot Jezus na križu), delila je to usodo. Ampak je ostajala tam, vztrajala. In v tem je njena veličina, je tam. Odločitev pa prepusti Sinu. Rad bi, da se naučimo še enega ravnanja v svojem življenju. Ko

pridemo v položaj, kakršen je bil v Kani Galilejski, obstajajo različne možnosti. Marija bi lahko rekla: »Začnite mešati vodo z vinom, da ga ne bo zmanjkalo.« Ali bi lahko rekla: »Recite, naj malo manj pijejo.« Lahko bi zagnala paniko: »Tecite okrog, iščite pri sosedih, znancih.« Ampak ne naredi nič od tega, Marija gre povedat Jezusu. On je tisti, ki pozna odgovor. Zelo lepo je enkrat rekla mama duhovnika, ko je govorila o medsosebskih odnosih, ki so pomembnejši kakor vsa zlahta: »Ko pride stiska, človek zavpije: 'Marija, pomagaj!' in potem teče k sosedu.« Ta »Marija, pomagaj!« mora biti iskreno mišljen, naučiti se moramo izročati stvari Bogu. V Marijinem stavku: »Kar koli vam reče, storite!« je izročitev problema, težave Sinu, Jezusu. Tega se moramo naučiti tudi mi: izročiti to, kar se dogaja, Jezusu, Njemu. Ampak zares izročiti, On naj odloči. To ne pomeni, da smo mi nedejavni, pasivni, da leč od tega. Ampak da zares verujemo, da bo On vodil naše odločitve. In če se stvari ne izidejo, smo mirni; »Naredil sem vse, kar sem lahko, Bog je hotel drugače.« To pomeni izročiti.

Marija se potem umakne. Jezus je tisti, ki odloča. Po tem je svatba v Kani znamenje velike, veličastne vere. Razodeva nam jo Marija, pa tudi strežniki. Oni ubogajo, kar jim Marija naroči. Kje je logika, da zmanjkuje vina, Jezus pa jim naroči, naj nanosijo vodo? Kje je logika, ko nanosijo tistih 400 ali 600 litrov vode, da Jezus reče, naj nesejo starešini? Zakaj bi ne nesli kar na mizo, zakaj to prelivanje? Zakaj bi nosili vodo na mizo, če vina nimajo? Ampak Jezus je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« in oni so napolnili vrče z vodo. Jezus je rekel: »Zajemite, nesite starešini!« in oni so to naredili. To je bilo njihovo. Ostalo je bilo Jezusovo. In v to njihovo delovanje, v to njihovo izpolnjevanje Jezusove besede, je Jezus naredil znamenje, brez besed, brez kretenj,

brez česar koli. In to takšno, da je starešina rekel: »To je pa boljše kot tisto, ki smo ga pili od začetka!« To je tista vera, ki jo večkrat zasledimo v evangelijih, še posebej v povezavi z Jezusovimi čudeži ozdravljanja. Mi hočemo vedno nekaj konkretnega slišati, videti, nekaj konkretnega doživeti. Hočemo prikazanje. In potem tekamo za svojimi željami, kje pa je naša vera?

Rad bi poudaril še eno veliko Marijino držo. Se spomnite ob angelovem oznanjenju, ko pride angel Gabrijel, pozdravi Marijo, ona se prestraši, je vznemirjena. In potem sledi njun pogovor, ki ga vsi dobro poznamo: Spočela boš in rodila sina ... - Kako se bo to zgodilo? ... - Sveti Duh bo prišel ... - Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi ...

Ponovno gre za dogodek, pri katerem je treba vstopiti v globino, da nam lahko govori za naše življenje, da nam Marijina drža lahko govori za naše odločitve. Marija je zaročena. Pri Judih je bila zaroka pravzaprav poroka, tako da je za izpolnitev, polnost te poroke bilo potrebno le, da sta zaročenca prišla skupaj in zaživela skupaj pod isto streho. Nobeno drugo pravno dejanje ni bilo več potrebno. Marija je zaročena. Tam nekje blizu je zaročenec Jožef. In zdaj dobi Marija ponudbo, da postane mama. Sama je in ona se mora odločiti. Ne vpraša: »Kaj pa Jožef?« Ne sprašuje se: »Ali bo Jožef ob meni?« Ne sprašuje se: »Kaj se bo zgodilo, če bom nezakonska mati?« V tisti družbi je bila to huda stvar. V tisti družbi je to lahko

pomenilo kamenjanje, kar zdaj včasih slišimo, da ponekod naredijo muslimani. Marija vse to ve. Marija ve, čemu bo lahko izpostavljena, in o vsem tem se mora odločiti. Bo sprejela to Božjo ponudbo? Bo sprejela življenje, bo sprejela otroka pod svoje srce. »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi ...« Pravzaprav Marija sama najprej izpolnjuje to, kar potem naroča v Galilejski Kani: Kar koli vam reče, storite. Marija v Nazaretu stori to sama. Kar ji Bog reče, stori. Sprejme Božjo ponudbo v zaupanju v Boga. Ne v zaupanju vase, ne v zaupanju v Jožefa, ne v zaupanju v koga tretjega. Kar koli vam reče, storite.

V tej Marijini drži lahko pretehtamo sami sebe, svoje odločitve. Ali jih sprejemamo iz svojih strahov, iz svojih pomislov, iz vsega tistega, kar si predstavljamo, da bi se lahko zgodilo, in tako sami sebe dostikrat prikrajšamo za Božjo milost, za tisto rodovitnost, ki jo v življenje daje lahko le Bog. Ali pa rečemo kot Marija: Zgodi se mi po tvoji besedi. In smo obdarovani z Božjim življenjem, ne tako kot Marija, kajti Bog svoje očetovstvo uresničuje na neskončno število načinov. In zato je Marija v vsakem trenutku, v vsakem dogodku, o katerem govori Sveto pismo, zgled, vzor za vse nas. Po drugi strani pa je vredna češčenja, ki ji ga izkazujemo. Ki pa mora biti uravnovešeno, kot sem poudaril na začetku. Marije ne častimo tako, kot častimo kogar koli v Sveti Trojici ali Sveto Trojico kot tako. Je povišana nad vse angele in nad vse ljudi, po drugi strani pa vedno rečemo pri vsakem vzkliku: Prosi za nas. Ko pa se obračamo na Boga, na Očeta, rečemo Usmili se nas ali pa ga prosimo za neko milost, uslišanje. Prosimo Njega, on je tisti, ki daje. Marija in svetniki posredujejo – prosi za nas. To je vidna razlika v češčenju.

In ob koncu še nekaj o pobožnosti do Marije. Živimo v času, ko skoraj vsak drugi

mesec od nekod prileti neka nova pobožnost – ena zadnjih so guadalupski plaščki, morda še niste slišali zanjo, eni pa skušajo na vse načine to pospeševati. Pa molitev rožnega venca kleče. Ko Jezus govori o molitvi, ne reče: Molite kleče! Molite stoje! Molite ne-vem-ka-

ko!« ampak pravi: »Pojdi v svojo sobo in moli k svojemu Bogu na skrivnem!«, zraven pa pravi, da je treba »vedno moliti in se ne naveličati.« V tem mora biti ponižna molitev k Bogu: Nauči me moliti. Kdaj je kdo nazadnje rekel: »Gospod, nauči me moliti.« A vendar je on učitelj molitve. Učenci so ga prosili. Mi pa se oziramo po človeških vzornikih, človeških besedah in mislimo, da nas bodo naučili moliti. Gospod, nauči nas moliti!

Dostikrat so za temi pobožnostmi različna privatna razodetja, kakor jih imenujemo, ali videnja ali razna sporočila. In tega je vedno več. Nekaterim so se že na daleč vidi, da nimajo nič z Bogom. Kadar gre zgolj za grožnje, zlasti pa, ko govorijo o bolj ali manj polnem peklu, takrat to nima nič z Bogom. Cerkev ne razglašča pogubljenih, razglašča svetnike. Za nikogar ni rekla, da je pogubljen. Govori o Božjem usmiljenju. Nas seveda spodbuja k temu, da bi se ozirali v Božje usmiljenje, da bi delali to, kar govori Gospod. V Fatimi pastirčki sicer vidijo pekel, se pa ne spomnim, da bi videli pogubljene. Pekel da, pekel je resničnost naše vere, je zahteva Božje ljubezni, ki človeku daje svobodo v odločitvi, da se lahko odloči tudi proti Bogu, ampak to ne pomeni, da je pekel poln. Spomnim se škofa Perka, ki je bil prepričan, da je veliko ljudi pogubljenih. Vodila ga Jezusova beseda o široki cesti, ki pelje v pogubo in

da jih je veliko, ki po njej hodijo. Hodijo, ne pa tudi, da tja pridejo. Proti koncu življenja, ko je bil že zelo bolan, pa je rekel: »Ampak Bog pa lahko naredi tudi drugače!«

Prosil bi vas kot Frančiškove sestre in brate, da gojite veliko pobožnost do Marije, ampak zdravo pobožnost do nje. Imamo čudovite rožne vence, ni si treba izmišljevati novih. Imamo krasne litanije Matere Božje. Imamo zelo lepo pobožnost prvih sobot. In če bomo to živeli, bo naša pobožnost zdrava. Če pa bomo iskali vedno kaj novega, vedno nekaj drugačnega, potem ne bo naše srce nikoli nikjer zares zakoreninjeno.

Bom povedal še en primer. Pred leti sem poznal gospo, ki je hodila k Frančiškovi družini, ki je gojila jezuitsko duhovnost, ki je bila pri Bernardovi družini, ki je bila pri salezijancih ... Spomnim se, da sem tej gospe rekel: »Gospa, prosim vas, da se odločite za eno od teh stvari in tam zaživite.« Pa se ni. In je na koncu pristala na psihiatriji. Ne pravim, da je bil to edini razlog, vsekakor pa ji to ni koristilo. Tudi v življenju z Bogom se odloči za eno stvar in to živi. Predano. Tako bo tvoje srce zakoreninjeno in boš lahko tudi v resnici zgled, boš pričevalec v svoji okolici.

Imejte radi Marijo, veliko se ji pripočajate, hkrati pa kakor Frančišek vedite: Vse, kar Marija ima, je, ker je mati Sina, ki je Odrašenik.

Marija in mi v letu 2017

V letošnjih številkah Brata Frančiška objavljamo spodbude ob eni Marijini lastnosti za vsak mesec z namenom, da bi v letu, ki smo ga znotraj OFS namenili Mariji, pregledali in ponovno poživili svoj odnos do naše nebeške Matere. Spodbude, ki jih pripravlja s. Valentina Ščuka, so namenjene tako osebnim molitvi in premišljevanju kot tudi za del rednega srečanja. Iste spodbude najdete tudi na spletni strani www.ofs.si.

MAJ: ZAČETEK NAŠEGA VESELJA

Glasniki veselja in upanja

Generalne konstitucije OFS – člen 26

1. Frančišek je tudi v bolečini okusil zaupanje in veselje, ker je črpal iz:

- ☞ izkustva Božjega očetovstva;
- ☞ trdne vere, da bo vstal s Kristusom v večno življenje;
- ☞ izkušnje, da more najti in hvaliti Stvarnika v vesoljnem bratstvu z vsemi stvarmi.

Zato naj sestre in bratje OFS, v skladu z evangelijem, pritrdijo upanju in veselju do življenja. Naj se vedno bojujejo proti mnogoterim stiskam in malodušju in tako pripravljajo lepšo prihodnost ...

Jezus je bil tesarjev sin (Mt 13,54-58)

Prišel je v svoj kraj in jih učil v shodnici, da so strmeli in govorili: »Od kod ima ta to modrost in te moči? Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegova mati Marija? In njegovi bratje, ali niso Jakob in Jožef in Simon in Juda? In njegove sestre? Ali niso vse pri nas? Od kod ima vendar vse to?« In spotikali so se nad njim. Jezus pa jim je rekel: »Prerok ni brez časti, razen v svojem kraju in na svojem domu.« In zaradi njih nevednosti ni storil tam mnogo čudežev.

Kratka misel za premišljevanje in pogovor: Medtem ko v naši duši še vedno odzvanja aleluja – velikonočna radost, upanje in zaupanje, da bomo nekoč vstali tudi mi, si Mati Božja, »Mati veselja«, prizadeva, da bi v nas prebujala razcvet in rast tistega notranjega veselja, ki jo je spremljalo skozi življenje in ki ga želi skrbno gojiti v srcih svojih otrok, saj nas je Jezus izročil v njeno materinsko varstvo. Krščansko veselje namreč ni podobno poljski cvetki, ki sama od sebe zacveti in ne potrebuje posebne vzgoje in nege. Veselje, tisto pravo, ki je sad

vere in molitve, je kot roža, zrasla v rastlinjaku, ki jo moramo z vso ljubeznijo negovati in varovati.

Sv. Janez Krizostom pravi: »Ko je Jezus prišel v svoj domači kraj, se je vzdržal izvrševanja čudežev, da ne bi še bolj podžigal zavisti svojih sokrajanov in bi jih moral potem še ostreje obsoditi. Namesto tega je raje predstavil svoj nauk, ki pa ni nič manj kot čudeži vreden občudovanja.« V domači shodnici so se prisotni spotikali nad njim, rekoč, »Ali ni njegova mati Marija?« Vkljeni so bili v predsodke, vanje smo pri iskanju Boga nemalokrat vkljeni tudi mi, tako da ne vidimo resnice, ki je v Jezusu. Marija pa je brezpogojno verjela in zaupala angelovemu oznanilu in tudi naš serafinski oče je trdno zaupal v Marijo, Božjo in našo Mater, in jo napravil za svojo zaščitnico in zavetnico Reda. Zaupal je v moč Ma-

rijine priprošnje pri Bogu. Pod njen plašč je skril vse svoje hčere in sinove, da bi našli zavetje vse do konca dni.

Po njegovem zgledu se Franciškovi bratje in sestre v Marijinem mesecu še posebno ponižno obračamo nanjo s priprošnjo, da nam pri Bogu izprosi milost in modrost, da bi znali živeti krščansko vrednoto veselja, da bi se spodbujali k dobremu, služili bližnjemu, prepoznavali Božjo navzočnost v lepih in težkih trenutkih življenja, ko se nam zdi, da v vsem tem ni prostora za veselje. Svetniki nas namreč učijo, da ni večjega veselja kot je to, da v čisto vsakdanjih in banalnih stvareh, tudi v bridkostih, odkrijemo lepoto Ljubezni, sladkost Božje navzočnosti.

Prav tako nas papež Francišek v zadnjem poglavju apostolske spodbude Veselje evangelija nagovarja s temi

besedami: »Prosim jo, naj nam s svojo materinsko molitvijo pomaga, da bo Cerkev postala hiša za mnoge, mati za vsa ljudstva in da bi mogel nastati nov svet. Vstali nam s svojo močjo, ki nas napolnjuje z velikim zaupanjem in trdnim upanjem, govori: »Glejte, vse delam novo« (Raz 21,5). Z Marijo se zaupno bližajmo tej oblubi in ji recimo: Devica in mati Marija, Sveti Duh te je vodil, da si v globini svoje ponižne vere sprejela Besedo življenja in se povsem darovala Bogu. Pomagaj nam izreči našo privolitev v nujnosti, ki je silnejša kakor kdaj koli, da bomo oznanjali Jezusovo blagovest. Ti si, napolnjena s Kristusovo navzočnostjo.«

Daljšo molitev ob koncu spodbude je papež zaključil s temi besedami:

**Mati živega evangelija,
vir veselja za male,
prosi za nas. Amen. Aleluja.**

JUNI: SRCE MARIJINO

Način življenja

Vodilo OFS – člen 12

Kot priče prihodnjih dobrin so bratje in sestre dolžni, da se zaradi poklica, ki so si ga izbrali, trudijo za čistost srca. Tako naj postanejo svobodni za ljubezen do Boga ter do bratov in sester.

Jezusovo rojstvo (Lk, 2,19)

Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu.

Kratka misel za premišljevanje in pogovor:

Srce v Svetem pismu nima nič skupnega s čustvi ali s sentimentalizmom, kot ga širi današnja kultura v medijih ali literaturi. Tudi češčenje brezmadežnega srca Marijinega velikokrat trpi zaradi sladkobnih predstavitev in kaže na nerazumevanje globokega pomena te pobožnosti, ki poživlja našo vero.

V knjigi vseh knjig je srce kraj, ki hrani spomine, ideje, načrte in odločitve. V Sirahovi knjigi namreč piše, da nam je Bog dal srce, da bi mogli misliti (Sir 17,6).

Pavel nam takole naroča: »Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, mogli z vsemi svetimi doumeti, kolikšna je širina in dolžina in višina in globčina ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti« (Ef 3,17-19).

Peter ni razumel Jezusa, a mogel je reči: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji« (Jn 6,68-69).

Ne vemo, morda je Mati Marija šele ob binkošti v polnosti dojela pomen nadangelovega oznanila, potem ko je dolgo, dolgo vse hranila v svojem srcu in premišljevala.

spravimo z Bogom, da doživimo veselje in srečanje z Življenjem, kjer »molitev postane vir izkustva skupnosti, celo njena terapija« (fra Zvezdan Linić).

Prosimo blaženo Devico Marijo za posredovanje ob naših tesnobah in revah! Zahvaljujmo se ji ob zmagah in veselju, ker je pri Sinu dosegla »obilne milosti« in nam pomagala v stiskah in trpljenju ohraniti zaupanje v Boga. Bodimo hvaležni za dobrote, ki jih prejemo, prosimo jo, da bi nam pomagala poglobljati ljubezen do vseh in ohraniti čisto srce! Posnemajmo Jezusovo mater, ki se je prepustila tihemu in mirnemu doživljanju Božje navzočnosti!

Prosimo Božjo Mater, da bi vselej usmerjala naše korake k spreobrnjenju, da bi vodila čoln našega življenja v pristan odrešitve, k svojemu Sinu. Naj se naša prošnja naveže na naslednjo molitev:

**Marija, Jezusova mati,
daj mi svoje srce, tako lepo,
tako čisto, tako brezmadežno,
tako polno ljubezni in ponižnosti,
da bom lahko sprejela
Jezusa v kruhu življenja,
ga ljubila, kot ga ljubiš ti,
in mu služila v tožni preobleki
najbolj ubogega med ubogimi.
Amen.**

(sv. Mati Terezija iz Kalkute)

Tudi mnogi izmed nas nismo razumeli Jezusa. Šele skozi bolesti in grenke preizkušnje nas je pritegnil k sebi. Ko smo v bridkosti klicali na pomoč njegovo mater, se milo ozirali na Goro, nam je sočutno ponudila roko in nas odtlej varno vodi na pot spreobrnjenja in odpuščanja.

Sveti Frančišek nam je svetel zgled, njegova pobožnost in ljubezen do Jezusa in Marije je izpričana v njegovem življenjepisu, češčenje v njegovih molitvah in hvalnicah. Tudi pri našem narodu je slavljenje nebeške Kraljice izpričano v prelepih slovenskih Marijinih pesmih in molitvah, v nešteti glasbenih stvaritvah, v sijajnih likovnih upodobitvah, v bogatem sporočilu knjig, v brezštevilnih belih kapelicah in cerkvicah, krajih tišine in zbranosti, posejanih na prijaznih holmih širom naše domovine, v osrednjih romarskih svetiščih od Svete Gore tja do Turnišča, od Brezij do Zaplaza ..., kjer se zgrinjamo v tihem hrepenenju in upanju, da se v predani molitvi

Opravičilo

V prejšnji številki smo napačno zapisali priimek br. Jožeta Kozéla. Za nevšečnost se opravičujemo.

Uredništvo revije BF

Utrinki z duhovnih vaj v Piranu

Marjan Ščuka,
KB Kostanjevica
Nova Gorica

Vsako leto se vsaj enkrat udeležim duhovnih vaj in vedno dosti odnesem. Slika o življenju se mi stalno dopolnjuje. Ker smo svetni

red, kar pomeni, da živimo v svetu, mi duhovne vaje pomagajo, da se duhovno dvigam in da sem kos nalogam, ki so mi zaupane v življenju. Za te dni v Piranu pa sem prav vesel in srečen, da sem se jih lahko udeležil. Pravi blagoslov je, da sem lahko tukaj, ko je tema razmišljanj Marija, saj sem Marijino dete (rojen sem 15. avgusta). Marija je bila zame vedno Mati, še posebej takrat, ko mi je umrla moja zemeljska mama. Do Marije sem vedno našel pot, nikoli je nisem izgubil in vedno mi je bila pomoč. Marija je moja opora, moje sidro, milina ...

**Br. Jurij Štravs
OFMCap**

Ko sem pred nekaj tedni izvedel, da bom vodil te duhovne vaje, me je bilo najprej kar malo strah. To je bil zame velik izziv. Mi je pa zelo lepo tukaj. Med vami, brati in sestrami Frančiškovega svetnega reda, se počutim zelo domače. Naj mi moji bratje odpustijo, če mi je včasih še lepše kot med brati kapucini, ki jih imam tudi zelo rad. Ko ste me prosili za to marijansko temo, je bilo zame veliko presenečenje. Mogoče še nisem čisto prebolel svojega odnosa do Marije (kot sem vam povedal v eni točki razmišljanja) in je to kar zaznamovalo moje življenje. Res sem vam hvaležen, da sem zdaj lahko toliko razmišljal o Mariji, hvaležen pa sem tudi svojim staršem, da so tako vzljubili Marijo. Pravzaprav ves vikend razmišljam o Njej, tudi ko nismo skupaj. Res hvala, rešujete me!

**Patricija in Igor,
zaročenca**

Zelo toplo sva sprejeta. Prav čutiš, kako se sprostita duh in telo, kako si nabiraš novih moči in si želiš, da bi se vedno znova vračal sem. Spoznaš nove

prijatelje, slišiš pričevanja, ki te spremljajo in spodbujajo v vsakdanjem življenju ... (Igor).

Tema o Mariji mi je bila zelo všeč. Zdi se mi, da je še posebej blizu ženam, ko

nas pripravlja na različne vloge v življenju. Že od nekdaj se ji priporočam, tudi za Igorja sem jo prosila in me je uslišala. Vesela sva, da se bliža dan najine poroke, ki bo prav na Marijin praznik, 25. marca 2017. Rada bi povedala, da sva radostna in presrečna, da se vi, Frančiškovi bratje in sestre, tako zelo veselite z nama! Z večino sva se prvič srečala in res nama seže prav do srca, ko nama vsi želite blagoslova in sreče v zakonu! (Patricija).

**Cvetka Kompara,
KB Vipavski Križ**

Redno hodim na duhovne vaje, dvakrat na leto, in mi zelo veliko pomenijo. Dajo mi duhovno hrano za moje življenje. Vsa navdušena sem nad sv. Fran-

čiškom. Tako me je sprejel in me vodi po tej poti. Res mi je brat.

**Majda Šerona,
KB Ptuj Sv. Peter
in Pavel**

Prvič sem na duhovnih vajah za Frančiškov svetni red. Tako preprosto in razumljivo je. Čudovito vzdušje med brati in sestrami! Zelo sem si želela priti, da malo poglobim svoje življenje. Tu v Piranu je še posebno lepo, med brati minoriti pa se počutim zelo domače.

**Zlatka in Stanko Šorli,
KB Kostanjevica Nova Gorica**

Zelo rada se s Stankom vračava v Piran. Tu sva začela najino Frančiškovo pot in tu nama je res lepo. Kadar koli se spomnim na Piran, začutim, da sem tu doma. Na teh duhovnih vajah pa so si presenečenja kar sledila. Prvo je bilo to, da jih je vodil naš br. Jurij, ki nam je delil svojo preprostost in veselje, kot bi nam delil rožice. Potem pa praznovanje! Niti v sanjah si nisem predstavljala, da bom tu praznovala svoj rojstni dan. S Frančiškovi brati in sestrami je tako lepo! Ko smo odprti in se veselimo drug z drugim, postajamo tako lepa skupnost (Zlatka).

Kakor je za telo potrebna hrana, včasih pa zelo prija kakšno slavnostno kosilo, tako je tudi za dušo potrebna vsakodnevna hrana: molitev, sveto pismo, zakramenti ..., včasih pa je potrebno tudi večje slavlje, in duhovne vaje so zame nekaj takega. Tukaj mi je bilo lepo, ker nas je bilo res veliko in smo se naučili novih pogledov, novih idej, novih načinov, kako poglobiti svojo duhovnost v Frančiškovem svetnem redu. Zelo bogat je bil prispevek voditelja in tudi pogovori z brati in sestrami, ki prihajajo iz različnih bratstev (Stanko).

Zbrala Mateja Trajbarič OFS

Ars Catholica na Fužinah

ARS CATHOLICA je novo nastala skupina v župniji Ljubljana Fužine, ki je imela svoje prvo srečanje v ponedeljek, 13. 02. 2017. V skupino so se vključili farani, ki imajo radi umetnost, ki radi odkrivajo nove stvari, ki jih zanimajo domači in tuji sakralni umetniki in ki se radi potepajo.

Idejo za ustanovitev skupine je dala ga. Nataša Flek, umetnostna zgodovinarica in licencirana turistična vodnica, ki z družino živi na Fužinah in bo skupino prostovoljno vodila in usmerjala.

Ker je letos leto Jožeta Plečnika (*23.1.1872 - +7.1.1957), ko se spominjamo 60-letnice njegove smrti, smo se odločili, da bomo spoznali njegovo življenje ter njegovo delo v posvetni in sakralni arhitekturi v Ljubljani in izven.

Za prvo, uvodno srečanje je ga. Nataša pripravila izredno zanimivo in kvalitetno predavanje o velikem arhitektu v besedi in sliki. »Spoznali« smo njegovo primarno družino, njegovo osnovnošolsko šolanje, učenje v očetovi mizarski delavnici, nadaljevanje šolanja na Državni obrtni šoli v Gradcu in študij arhitekture na Dunaju. Spremljali smo njegovo študijsko potovanje po Italiji,

njegovo ustvarjanje na Dunaju, v Pragi in v Ljubljani ter njegovo profesorsko delo.

Za letošnje leto je ga. Nataša planirala šest kulturnih izhodov po Ljubljani. Prvi bo že v mesecu marcu, ko bomo obiskali njegovo lepo obnovljeno rojstno hišo, Križanke, Trnovsko cerkev in most čez Gradaščico, Rimski zid na Mirju, Trg Francoske revolucije in NUK.

Z velikim zanimanjem smo prisluhnili temu zelo lepo pripravljenemu in zanimivemu predavanju. Spoznali smo Jožeta Plečnika kot človeka, kot učitelja

in profesorja, kot pokončnega človeka in asketa, kot izrednega, svetovno priznanega arhitekta in človeka globoke vere.

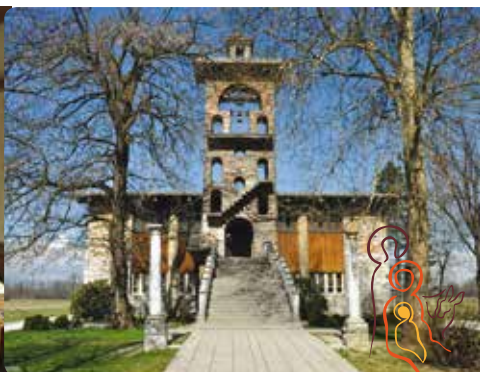
Zvedeli smo za njegovo prijateljevanje z Alice Masarykovo, hčerko čehoslovaškega predsednika in Emilijo Fon, farmacevtko iz Kostanjevice na Krki.

Tudi zaključek našega druženja je bil nekaj posebnega: degustirali smo dober Plečnikov čaj, ki ga je za velikega mojstra

pripravljala njegova gospodinja. Zahvalili smo se ge. Nataši za bogat večer in si obljubili, da se srečamo v marcu na spoznavanju Plečnikove Ljubljane.

Ester

Velika noč, april 2017

Dragi bratje in sestre!

Na duhovnem kapitlju smo razmišljali o Jezusovi Materi, ki je obstala pod križem. Nemočna, ničesar ni mogla storiti, a bila je tam.

Ko hodimo za Jezusom, se nam zazdi, da obstanemo, ne moremo naprej, smo nemočni. Zdi se nam, da ni nobenih izgledov. Ni sester in bratov, odšli so. Le malo nas je ostalo pod križem.

Pa vendar, Marija je morala imeti

vero. Enako kot v Kani, ko je prosila Sina in naročila služabnikom, naj ga brezpogojno ubogajo. Ni vedno razumela, a je sprejela, premišljevala, ni obupala.

Ali zaupamo? Ko je videti vse brezizhodno, ali se takrat spomnimo, da je Jezus obljubil vstajenje? Ali zaupamo besedam, »prosite in vam bo dano ...«?

Vendar po velikem petku vedno pride velika noč. Jezus je vstal! In tudi danes premaga smrt. Ali verjamemo, zaupamo, da nas more rešiti? Morda smo apostoli, neverni Tomaži, ko na velikonočno jutro pride Marija Magdalena in nam pove, da je Jezus vstal – da je rešitev našega na videz brezizhodnega konca, da je iz smrti zraslo življenje! Najraje bi še kar ostali zaklenjeni v sobi in opevali svojo nesrečo.

Slava Jezusu, ker pride in nas opogumi z »Mir vam bodi«, pošlje Svetega Duha, da lahko stopimo iz zaklenjene sobe in poneseemo ljudem Luč.

Aleluja! Veselo veliko noč!

*Za narodni svet
Metod Trajbarič OFS*

Osebnost spremljane duhovne vaje v Frančiškovem duhu

Kančevci

18. do 24. junij 2017

Spremljajo: br. Primož Kovač, s. Polonca Majcenovič in br. Matej Štravs
Informacije in prijave: 041 780 109, elektronska pošta, spletna stran

Duhovni kapitelj OFS v Kančevcih

od 31. 3. do 2. 4. 2017

Po dolgi poti do Kančevcev nas je presenetil nadvse prijazen sprejem bratov kapucinov, ki so nam s širokim nasmehom na stežaj odprli vrata. Sledilo je veselo srečanje in topli objemi s sestrami in brati Frančiškovega svetnega reda.

Srečanje smo začeli s sveto mašo in nadaljevali z večerjo. Sledilo je skupno srečanje v dvorani, kjer smo reševali kviz o Mariji, kar nas je povežalo v eno veliko družino Božjih otrok in nakazalo temo duhovnega kapitlja – o Mariji, naši materi.

Sobotno jutro nas je razveselilo s toplim soncem in ptičjim petjem. Kmalu

smo dočakali prihod gospoda nadškofa, p. Staneta Zoreta, ki je prišel kot Frančiškov brat – v habitu.

Osrednji del sobotnega srečanja je bilo njegovo predavanje z naslovom **Devica Marija in Frančiškovi**. Opozoril nas je, da moramo pri češčenju svetnikov uporabljati zdravo ravnesje in ne slediti raznim osebnim razodetjem. Za češčenje naj uporabljamo molitve, ki jih je Cerkev potrdila. Poudaril je, da ne znamo gledati na svetnike kot na ljudi. Šele ko jih snamemo z oltarja in jim odvzamemo pozlato, jih lahko vidimo kot ljudi, ki so živeli tako, kot živimo mi danes. Šele takrat se jim lahko približamo. Marija je velika, ker nosi Jezusa v sebi. Sodelovala je pri odrešenju, ni pa soodreševala. Je zgolj človek. Odrešenje je čisti božji dar. Jezus je bil pravi človek. Marija je Jezusa negovala, mu kuhala, mu prala, ga učila govoriti, hoditi, moliti, ga učila odnosa do Boga.

Razmišljanje je nadaljeval ob odlomku iz Svetega pisma o svatbi v Kani Galilejski. Marija na svatbi v Kani Galilejski je bila tam. Marija je vedno tam. Pod križem, kjer drugi niso zdržali. V trenutkih prve Cerkve je Marija tam, v občestvu prve Cerkve, ker izpolnjuje Sinovo voljo. Tudi za nas je pomembno biti zraven, kjer so stiska, bolezen, trpljenje, ... Tudi če ne moremo nič pomagati, je pomembno, da smo tam.

Marija je opazila stisko, ko jim je zmanjkalo vina. Marija je bila človek. In je začela iskati izhod iz tega. Gre k Jezusu in reče: »Vina nimajo.«. Govori o drugih. Strežnikom reče: »Kar koli vam reče, storite.«. To je njena zadnja beseda v Evangeliju. To govori tudi nam. Kaj pa, če Bog molči? Tudi Božji molk je govorica.

G. nadškof nam je pripravil še štiri vprašanja, ob katerih smo razmišljali in se pogovarjali po skupinah in sicer:

1. Kakšne so zmote in stranpoti časa, v katerem živimo?

2. Marija v zgodovini in pobožnosti našega naroda.
3. Kako naj mi kot člani OFS živimo pobožnost do Marije?
4. Na kakšen način moramo biti pričevalci v svetu?

Ob 12. uri smo imeli sv. mašo, ki jo je ob somaševanju ostalih duhovnikov vodil g. nadškof.

Po kosilu se je nadaljevalo delo po skupinah, kjer smo se pogovarjali o nalogah bratov in sester, ki so izvoljeni v različne službe v naših krajevnih bratstvih ter pokrajinskih in narodnem svetu.

Po večerji pa smo se skupaj odpeljali v Turnišče, kjer smo naš OFS izročili Mariji in prav tako vse pokojne brate in sestre. S pesmijo smo vstopili skozi vrata v Marijino cerkev, jo počastili z molitvijo rožnega venca in pesmijo. Prijazno nas je pozdravil in nam izrekel dobrodošlico p. Toni Brinjovc, tamkajšnji župnik. Vrhunec romanja je bila procesija z Marijinim kipom, med katero smo prepevali litanije Matere Božje.

Po blagoslovu smo se polni radosti odpeljali nazaj v Dom duhovnosti, kjer nam je po večernicah naša sestra Dorica predstavila bivanje v Dubaju, kjer je za nekaj dni obiskala svoje mladostne prijatelje. Zelo zanimive izkušnje ter o verskem sožitju z muslimani.

Nedeljo smo preživeli skupaj z mladimi predstavniki Frame. Kar nalezli smo se njihovega mladostnega navdušenja in veselja. Povedali smo si, kaj pričakujemo drug od drugega in kako si predstavljamo našo skupno pot. Po skupnem nedeljskem bogoslužju smo se še zadnjič srečali pri obedu in sledilo je slovo. Zopet objemi in bratska obljuba, da se kmalu spet srečamo.

Ljudmila Gorenc OFS in Ružica Baričević OFS

Udeleženci duhovnega kapitlja so povedali, kaj jih je nagovorilo ...

- ☞ Duhovni kapitelj mi je dal čudovito izhodišče: »Biti tam« po vzoru Marije v Kani Galilejski (Janez).
- ☞ Hvala za takšna srečanja, ko se lahko bolj duhovno poglobimo, še posebno lepo, da je v postnem času (Boris).
- ☞ Kaj je lahko lepšega kot iskrena Frančiškova preprostost in veselje, ljubezen med brati in sestrmi? (s. Urša).
- ☞ Veselje! (Jan Samuel).
- ☞ Marijina vera v Jezusa in ubogljivost strežnikov, ki so naredili, kot jim je bilo naročeno (Mili).
- ☞ Bog nam daje svobodo in potrebuje našo privolitev (Marjetka).
- ☞ Biti tam, kjer si najbolj potreben (Angelca).
- ☞ Marija je bila vedno tam. Da bi se nas dotaknilo v polnosti (Frančiška).
- ☞ Vedno ostati pri Jezusu, ne samo prihajati in odhajati ... (Anica).
- ☞ Tukaj sem in zaupam v Božjo previdnost (Maruša).
- ☞ Bodi tam (Mojca).
- ☞ Tukaj sem, ker si me poklical, Gospod.

Naj v svet nosim vero, upanje in ljubezen (Tomaž).

- ☞ Ljubezen med brati in sestrmi (neimenovan).
- ☞ Tukaj sem, Gospod (Adela).
- ☞ Pomagaj, Marija, da bom vedno tukaj! (Marjeta).
- ☞ Veseli obrazi, sonce, ptičji spev, sijajna animacija, nadškofovo premišljevanje, prijazni gostitelji ... Bi moglo biti lepše? (Valentina).
- ☞ Vedno me prevzame bratsko druženje. P. Stane nas je spomnil, kako redko govorimo o svoji duhovnosti – med sestrmi in brati OFS je to vedno mogoče! (Metod).
- ☞ Zelo lepo razmišljanje nadškofa p. Staneta o evangelijskem odlomku v Kani Galilejski (br. Marjan).
- ☞ Biti tu, Bogu odpreti srce tudi glede dvomov, Mu prepustiti odločitev

glede izpolnitve naših prošelj (Suzana).

- ☞ Lepo je, da smo prišli skupaj, bili skupaj in radi bomo prinesli poglobitev med svoje brate in sestre (Janez).
- ☞ Predavanje g. nadškofa p. Staneta je bilo navdihujoče, bratski pogovor pa najlepši (br. Jurij).
- ☞ Lepo je v družbi bratov in sester, in prav je, da sem zraven (Marica).
- ☞ Z velikim veseljem in ljubeznijo sem tukaj, ker imam rada Marijo, saj mi je res pribežališče (Cvetka).
- ☞ Pomembno je ostati, tudi če pridejo nesreča, nesoglasje, bolezen ... in se obračati na Marijo (Jana).
- ☞ Bogu hvala, da sem tukaj. Napolnila sem srčno praznino (Tončka).
- ☞ Nagovorila me je ljubezen, ki je vela med brati in sestrmi (Franc).

- ☞ Moramo se naučiti pripovedovati svojo vero (Tonček).
- ☞ Marija je bila tam (Jože).
- ☞ Kateheza g. nadškofa in delo po skupinah (Danica).
- ☞ Iskren razmislek in pogovor ob prebrani Božji besedi resnično osvobaja! (Milan).
- ☞ Meni je lepo in zabavno, čeprav sem otrok (Emanuela).
- ☞ Vedno znova sem navdušena nad tem, kako deluje Sveti Duh in daje bratom in sestram tako lepe in globoke misli (Doroteja).
- ☞ Biti tukaj, prekravljen z Jezusovo besedo (Gordana).
- ☞ Marija v Kani – vedno prisotna (Karmela).
- ☞ Kar koli vam poreče, storite (Majda).
- ☞ Potrditev v prepričanju, da se moramo kristjani med seboj pogovarjati o veri, Bogu, Mariji, ... tudi o naših dvomih (Mirko).

Zbrala

Mateja Trajbarič OFS

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

Michelangelo Buonarroti

Ko se omeni poslikava Sikstinske kapele (iz leta 1475, imenuje se po papežu Sikstu IV., znana pa je po tem, da v njej volijo novega papeža), pa kipi Pietà, David, Mojzes, ..., skoraj vsakdo ve, da gre za dela velikega renesančnega umetnika (slikarja, kiparja in pesnika) Michelangela Buonarrotija. Manj znano pa je njegovo zasebno življenje, kjer je posebno mesto imelo prebiranje Svetega pisma. Prav tako pa tudi ni znano dejstvo, da je bil član Frančiškovega svetnega reda.

Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni se je rodil 6. marca 1475 kot drugi od petih otrok v mestecu Caprese blizu Firenc, kjer je bil njegov oče občinski predstojnik. Ko mu je bilo šest let, mu je umrla mama, Michelangelo pa je potem živel s kamnosekom in njegovo družino v mestu Settignano, kjer je imel njegov oče v lasti kamnolom marmorja in majhno kmetijo. Sam o sebi je zapisal, da je že z materinim mlekom pil »dletu in kladivo, s katerima je klesal like«. Proti očetovi volji – poklic umetnika se mu je zdel sramoten! – je trinajstleten vstopil v delavnico slavnega slikarja Ghirlandaia, a je tam ostal samo leto dni, kajti privlačilo ga je kiparstvo. V medičejski kiparski šoli je nato spoznaval svet antike in duha humanizma, ki se je kazal v občudovanju lepote in moči človeka. Navdušil se je tudi za pesništvo. Postal je eden najboljših pesnikov svoje dobe, v svojih pesmih je iskreno izpovedoval, kar je čutil. Svoje pesmi iz mladih let je kasneje uničil, ohranili so se le soneti, ki so nastali po šestdesetem letu. V njih opeva duhovno ljubezen do vdove Vitto-

rie Colonna, ki jo je spoznal, ko mu je bilo šestdeset let. Sicer pa je ostal vse življenje neporočen. Dejal je, da je umetnost njegova žena, za katero je žrtvoval vse, otroci pa so dela, ki jih zapušča.

Michelangelo ni bil prijetne zunanosti (v prepiru so mu razbili nos, kar ga je za vse življenje zaznamovalo) niti velik družabnik. Najraje je bil sam in v samoti je premišljeval in snoval. Anekdota pravi, da je nekoč Michelangelo dejal slikarju Rafaelu: »Hodiš z velikim spremstvom kot kakšen vojvoda!« Rafael pa mu je odvrnil: »Ti pa sam kot kak rabelj!« Prijatelj res ni imel veliko.

Že s prvimi deli je opozoril nase (Birka kentavrov, Madona na stopnicah). Njegovi kipi so kazali neverjetno življenjsko in umetniško silo. Ko so bili Medičejci izgnani iz Firenc, je odšel najprej v Bologno, nato pa v Rim, saj je v središču krščanstva želel izpovedati svoje krščansko gledanje na svet. Kot triindvajsetletnik je začel ustvarjati umetnino Pietà in jo končal v dobrem letu (1499). Ko so mu očitali, da je Marija na tem kipu premlada, je odgovoril: »Bila je brez greha, zato se sploh ni mogla starati.« Hkrati je to njegova edina stvaritev, kjer se je podpisal.

Med letoma 1501 in 1504 se je vrnil v Firence, kjer je izdelal kip Davida – simbol Firenc. Naslednje leto se je vrnil v Rim in po naročilu papeža Julija II. začel s poslikavo stropa v Sikstinski kapeli. Ker se je Michelangelo imel za kiparja, najprej dela ni hotel sprejeti. »Saj imate Rafaela,« je dejal papežu. Vendar je papež vztrajal pri svoji zahtevi in umetnik je moral popustiti. Več kot štiri leta je potem cele dneve – včasih tudi ponoči – preležal tam gori, z obrazom obrnjenim navzgor, da je skoraj oslepel. K njemu je smel dvakrat na dan samo služabnik s hrano, od časa do časa se je gori prikazal tudi papež, ki je nestrpnost spraševal, kdaj bo končal. »Ko bom končal,« je bil kratek Michelangelo. Svoje delo, ki vključuje vsaj 300 oseb

ogromnih mer, je končal dan pred vsemi svetimi leta 1512. V Sikstinski kapeli je po naročilu papeža Pavla VI. od leta 1536 do 1541 slikal tudi Poslednjo sodbo (največjo fresko renesančne dobe).

Med njegova številna dela sodijo tudi prenovitev Petrove bazilike v Rimu, medičejska knjižnica v Firencah, kip Mojzesa, trg na Kapitolskem griču v Rimu (po njegovi obliki se zgleduje tudi naš Prešernov trg) ...

Michelangelo Buonarroti je umrl 18. februarja leta 1564. V svojo oporoko je napisal le tri stavke: »Dušo dam Bogu«, »telo zemlji«, »lastnino pa najbližjim sorodnikom«. Na lastno željo je pokopan v minoritski cerkvi Svetega križa (Santa Croce) v Firencah.

DHV FRAME v Vipavskem križu

Bil je petek, 3. 3. 2017 in »framaši« iz vse Slovenije smo nestrpnost pričakovali odhod v Vipavski križ, kjer je potekal duhovni vikend vseslovenske Frančiškove mladine.

Zaradi različnih urnikov in dejavnosti vsakega posameznika, petkov večer še ni potekal v polnem številu udeležencev. Po večerji je sledil spoznavni večer, pri katerem smo bili nagovorjeni in pozdravljeni, nato pa smo bili razdeljeni v skupine, v katerih smo delovali skozi ves vikend. Sledila je že prva tema: »Reci DA!«. Letošnji vikend je potekal v znamenju Marije in prva kateheza nas je popeljala v sprejemanje in zaupanje. Prav tako kot je Marija angelu zaupala in rekla svoj DA brez kakršnih koli pomislov, smo mi naredili prvi korak in rekli DA temu vikendu. Na spoznavnem večeru je vsak izdelal svoje »srce« v katerega je vlagal svoja razmišljanja in material iz katehez, prvi od teh je bil seveda naš DA (zakaj smo prišli na vikend in rekli svoj DA), ter o čem bomo premišljevali in še shranili vanj. Umirjeni in poglobljeni vase smo bili tako pripravljeni na adoracijo, ki je sledila v cerkvi. Po adoraciji je sledilo še nekaj tehničnih navodil za naslednji dan in počasi smo se odpravili k počitku.

V sobotno jutro smo se zbudili brez budnice! Brat Jakob nas je prejšnji dan podučil tudi o tem, da rečemo DA novemu dnevu brez prisile in pozitivno, tako da smo vsi vstali s polno energije in se brez obotavljanja napotili na sobotne hvalnice.

Po zajtrku je sledila druga tema: »Strah«. V 'puščavi' smo premišljevali o naših strahovih in o strahu, ki ga je Marija čutila, do 'izgubljenega' Jezusa (Lk 2,41-52). Prav tako pa smo namenili del svojega razmišljanja tudi našim odločitvam, ali smo jih pripra-

vljeni sprejeti oziroma kako se soočimo s stvarmi na katere nimamo vpliva. Naše srce se je pridno polnilo in večalo.

Svoje razmišljanje smo potem podelili s člani naših skupin in se še skupaj pogovorili o temi kateheze, ter na skupinskem delu poslušali ugotovitve in mnenja vseh udeleženi.

Dan se je hitro odvijal in čas je tekел prehitro, in že je sledila nova tema po kosilu in počitku. Tokrat o Služenju. Sestra Anja in brat Janez sta nam zaigrala prizor iz Svetega pisma na to temo (Jn 2,1-11), ostali organizatorji pa uprizorili kratko 'reklamo' na podlagi katere smo prepoznali svoje interese in se za popoldansko aktivnost pridružili tistemu, ki nas ja najbolj prepričal, ne vedoč kaj nas čaka. Delavnice so bile različne od pomoči v kuhinji, pranja avtomobilov, urejanja in označevanja knjig,

molitve in ustvarjalne delavnice. Združili smo dobro s koristnim, ob delu pa je tudi vsaka skupina zmolila svojo 'desetko'. Po opravljenem delu smo si privoščili tudi zaslužen malico in se odpravili na delo po skupinah, v katerih smo se pripravili na sveto mašo, ki je sledila.

Dan se je bližal koncu, vendar mi smo bili še polni energije in pripravljeni na nove izzive. Družabni večer je potekal v znamenju skupinskih iger (kočija, psihiater, aplavz,...) in smeha. Naš večer se je umiril z molitvijo ob križu. Na koncu smo utrujeni legli k počitku.

Nedelja je prišla hitreje kot smo si mislili. Zjutraj smo se odpravili na hvalnice, sledil je zajtrk in zadnja tema Marija pod križem. Prav tako nas je Ana Breznik, predsednica Frame, ki se nam je pridružila takrat, povabila k sodelovanju na volilnem kapitulju, ki bo potekal septembra. Počasi smo se pripravili na sveto mašo, ki smo jo obhajali skupaj z župljani. Sledila je še refleksija, pospravljanje po skupinah ter nedeljsko kosilo.

Vikend nam je vsem minil prehitro in težko se nam je bilo ločiti in oditi. Polno smeha, medsebojnega povezovanja, spletnja novih prijateljskih vezi, poglobljanja vase in v odnos z Bogom, iskanja sebe, druženja, petja, zabave,... vse to in še več je bil ta vikend.

Maša Gostič

Sporočilo generalnega ministra OFM ob obisku Alepa

Samo v Gospodu smo lahko rešeni

5. aprila 2017 je frančiškanski generalni minister br. Michael Anthony Perry obiskal krščansko skupnost v Aleppu.

Eno izmed največjih pričevanj o Božji zvestobi in o veri tistih, ki svoje zaupanje postavljajo v Boga, najdemo v tretjem poglavju knjige preroka Danijela. Nebukadnezar, babilonski tiranski kralj, naredi to, kar je naredilo že veliko vladarjev v zgodovini. Potem ko je premagal Izraelce in jih odpeljal v pregnanstvo, je zahteval, da padejo na tla pred njegovim kipom. Sebe je naredil za boga in zahteval, da ga častijo. S tem je neposredno izzval vero ljudstva Zaveze in njihovo zvestobo enemu, resničnemu Bogu. Vemo, da so se nekateri – morda celo večina – poklonili pred lažnim bogom, da bi si rešili življenje, zavarovali svoje družine in svoje premoženje. Bili pa so tudi taki, ki so kljub grožnji s smrtjo in

uničenjem, ostali zvesti Bogu Zaveze. Njihova zvestoba je zgled – pričevanje o pogumu se kaže v življenju treh mladeničev v goreči peči.

Zvestobo Šadráha, Mešáha in Abéd Negója lahko preseže samo ena stvar – čudovita Božja zvestoba do treh pogumnih mladih mož. Potem, ko je sprostil uničevalno moč, se je Nebukadnezar znašel pred močjo, ki je večja od tega, kar si je lahko predstavljal ali razumel. Kralj je presenečen nad Bogom in ne le zgolj nad pogumom treh mladeničev v ognju. Ko je gledal v peč, ki je bila razbeljena od vročine, da bi uničila vero treh mož, je bil Nebukadnezar prevzet. Gre za zvestobo Boga, ki spreminja kraljevo srce, Nebukadnezar tako prizna: »Ni drugega Boga, ki more rešiti, kakor je ta.« (Dan 3,29)

Izpostavljeno ni samo ali zgolj pričevanje zvestobe Zavezi s strani treh mladeničev, ampak čudovita zvestoba Boga, ki nikoli ne zapusti svojega ljudstva. V Danijelovi knjigi najdemo tudi druga mesta, kjer lahko beremo o preizkušanju vernikov. Niso vsi ostali zvesti, kot tudi ni vsem bilo prizanešeno z nasilno in prezgodnjo smrtjo. Toda Bog je vedno in povsod zvest svoji obljubi ljubezni in usmiljenja.

Sporočilo Danijelove knjige ni predvsem v tem, kako preživeti v težkih časih. Ampak je njeno tretje poglavje

napad na vse, ki želijo izriniti Boga iz središča življenja sveta. Nebukadnezar je želel, kot mnogi vladarji v zgodovini sveta, postaviti sebe na in celo nad mesto resničnega Boga. Na koncu pa tudi njemu ni uspelo izkriviti odnosa, ki ga je Bog zapisal v genski zapis vseh živih stvari, namreč poklicanost ljubiti in služiti Gospodu Bogu z vso močjo misli, srca in volje.

Če se vrnemo k pričevanju Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, lahko prepoznamo v njih moč ogromne vere, upanja in ljubezni. Svoja življenja in prihodnost prepustijo Bogu in ne Nebukadnezarju. Zaradi njihove izročitve pustijo Bogu popolno svobodo, da deluje, kakor želi delovati. Bogu ne postavljajo pogojev, kako naj izvrši odrešenje v njihovih življenjih. Sredi preganjanja nimajo preganjeni nobene formule, kako naj ravna. Preprosto položijo svoje zaupanje v Božje roke, brez pogojev, brez zahtev.

Moje sestre in bratje, tudi mi smo poklicani, da bi živeli v svobodi Božjih otrok, kot so to počeli trije mladi možje v ognjeni peči. Na to nas opozarja tudi današnji evangelij: »Če ostanete v moji besedi, ste resnično moji učenci. In

spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.« (Jn 8,31-32) Samo s pomočjo Božje milosti se lahko soočimo s preganjanjem, nasiljem, uničenjem in s smrtno grožnjo, ki grozi nam ali tem, ki jih imamo radi. Samo, če ostanejo v Božji ljubezni, v globoki povezanosti z Jezusoma, ki je navzoč v vseh trenutkih našega življenja, še posebej v trenutkih velikega trpljenja, bomo lahko našli pogum, da se bomo s svetom soočili z upanjem. Gre za isto upanje, isti pogum, ki nam omogoča, da stopimo do tistih, ki so okrog nas – do naših krščanskih sester in bratov različnih obredov, do naših pravoslavnih sester in bratov in do muslimanov ter jim

ponudimo roko prijateljstva in pomoč ter sočutje. Na tak način pričujemo o Božji zvestobi, ki je vedno blizu tistim, ki zaupajo vanj.

Nagrada diagonalna križanka

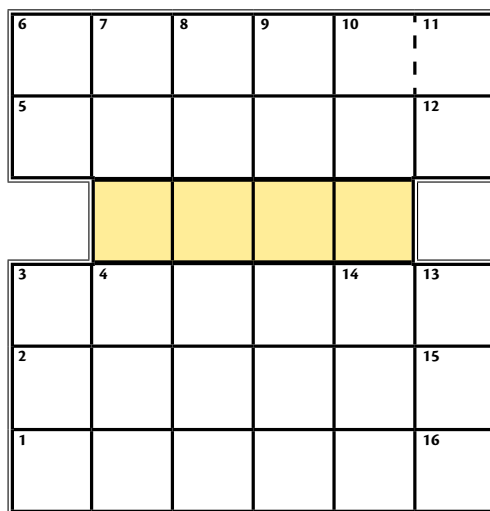
Diagonalno križanko rešujete tako, da besede, ki jih zahteva prva skupina opisov, vpisujete od leve diagonalno proti desni navzdol, besede, ki jih zahteva druga skupina opisov, pa vpisujete od desne diagonalno proti levi navzdol. Ob pravilni rešitvi boste na označenih poljih dobili enega od naravnih elementov, za katerega sv. Frančišek Asiški v svoji Hvalnici stvarstvu pravi, da nam »mnogo koristi ponižna, dobra in čista«.

Od leve proti desni: 1. kemijski znak za kisik, 2. ploščinska mera, 100 m², 3. krilo rimske konjenice, 4. krajša oblika moškega imena Nikolaj, 5. vlakna iz kokonov sviloprejk, 6. prebivalec Kroke, 7. užitni del rastline, ki sestoji iz semena in osemenj, 8. ime nespametnega kralja iz znane Shakespearove drame, 9. oglašanje kokoši, 10. soglasnika v besedi lipa, 11. mednarodna enota za električno napetost.

Od desne proti levi: 6. kemijski znak za kalij, 7. kratica zloglasne nemške paravojaške organizacije v drugi svetovni vojni, 8. okrajšava za lastnoročno, 9. krepčilna

pijača iz semen kavovca, 10. ženska oblika imena Leon, 11. dokument o pravilih življenja reda manjših bratov, ki ga je leta 1223 potrdil papež Honorij III., 12. tanek, sploščen izdelek, zlasti iz rastlinskih vlaken, za pisanje, tiskanje, zavijanje, 13. morska ali sladkovodna žival s podolgovatim apnenčastim oklepom in kleščami, ki plava navadno nazaj, 14. ime slovenske mladinske pisateljice Peroci (1922–2001), 15. zadnja in prva črka slovenske abecede, 16. geometrijska oznaka za polmer.

Sestavila: Frančiška Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

Kdor pazi na veter ne seje, kdor gleda na oblake ne žanje!

Na uredništvo ste poslali 15 pravih odgovorov.

Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: **Melita Brvar**, Savska cesta 18A, SI-4000 Kranj.
2. nagrada: **Damjan Čermelj**, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana.
3. nagrada: **Lucy Hleb**, Sveta Gora 2, SI-5250 Solkan.

Čestitamo!

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držičnika 7, SI-2000 Maribor) do 1. junija 2017. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant, Med svetlobo in senco;
2. nagrada: Revija Magnificat;
3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem.

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška

na novo prebrane in premišljene (29)

XXIX.

Kako se je hudič v podobi Križanega večkrat prikazal bratu Rufinu in mu govoril, da je vse dobro, ki ga stori, izgubljeno, češ da ni med izvoljenimi za večno življenje. To je sveti Frančišek po božjem razodetju zvedel in je prepričal brata Rufina o zmoti, v katero je ta veroval.

Brata Rufina, potomca ene izmed najzlahtnejših rodbin asiškega mesta, ki je bil tovariš svetega Frančiška in zelo svet mož, je kar nekaj časa v duši hudo skušalo in mučilo vprašanje vnaprejšnje določitve. Zaradi tega je bil ves žalosten in pobit. Zli duh mu je namreč položil v srce misel, da je pogubljen in da se razgubi vse, karkoli stori v redu. Ta skušnjava je trajala več dni, on pa se je sramoval in je ni odkril svetemu Frančišku; a opustil ni ne molitve ne običajnih postov. Zato mu je sovražnik pričel pošiljati žalost na žalost in se ni boril le v njem, preganjal ga je tudi od zunaj z lažnimi prikaznimi.

Tako se mu nekoč prikaže v podobi križa in mu pravi: "O brat Rufin, zakaj se mučiš s pokoro in molitvijo, ko pa nisi med vnaprej določenimi za večno življenje? In verjemi mi, da vem, koga sem izvolil in določil, in ne zaupaj sinu Petra Bernardoneja, če bi ti rekel nasprotno in ga v tej zadevi niti ne povprašuj, ker ne on ne drugi tega ne vedo, razen mene, ki sem Božji Sin! Zato mi le verjemi, da si prištet med pogubljene; pa tudi sin Petra Bernardoneja, tvoj oče in tudi njegov, so zavrženi in kdorkoli jim sledi je prevaran."

Po teh besedah je knez teme tako omamil brata Rufina, da je ta izgubil vso vero in ljubezen, ki ju je gojil do svetega Frančiška, in ni se zavzel, da bi mu to povedal.

Česar pa svetemu očetu ni hotel povedati brat Rufin, mu je razodel Sveti Duh. Ko je tedaj sveti Frančišek v duhu videl tolikšno nevarnost za omenjenega brata, mu pošlje brata Maseja, kateremu brat Rufin osorno odgovori: "Kaj imam opraviti z bratom Frančiškom?" Brat Masej pa, poln božje modrosti, spozna hudičevo prevaro in reče: "O brat Rufin! Ali ne veš, da je brat Frančišek kakor božji angel, ki je že razsvetlil toliko duš na svetu in od katerega sva prejela božjo milost? Zato hočem, da greš vsekakor z menoj k njemu, zakaj jasno vidim, da te moti hudi duh." Na te besede je brat Rufin vstal in šel k svetemu Frančišku.

Ko ga sveti Frančišek od daleč zagleda, začne klicati: "O brat Rufin, ti ubogi butec, komu si veroval?" In ko brat Rufin dospe k njemu, mu po vrsti pove vso skušnjavo, s katero ga je hudič obiskal od znotraj in od zunaj, in mu jasno dokaže, da tisti, ki se mu je prikazal, ni bil Kristus, temveč hudi duh, in da bi njegovih nago-varjanj ne bi smel poslušati: "Če bi ti pa hudič zopet rekel: 'Ti si pogubljen!' tedaj mu reci: 'Odpri usta, da se ti podelam noter.' In to naj ti bo znak, da je zli duh, ker bo nemudoma zbežal, ko mu boš tako odgovoril. A že tudi po tem bi ga moral spoznati, da je bil hudič, ker je tvoje srce zakrknil za vse dobro; to je prav njegov posel. Kristus blagoslovljeni pa nikdar ne zakrknje srca vernega človeka, nasprotno, omehča ga, kakor pravi z besedami preroka: 'Odvzel vam bom kamnito srce in dal vam bom srce iz mesa.'"

Ko je brat Rufin videl, da mu je sveti Frančišek natanko opisal način njegovega skušanja, se je ves skesan zaradi njegovih besed pričel jokati, pokleknil je pred svetega Frančiška in priznal svojo krivdo, da mu je skušnjavo zamolčal. A opomini svetega očeta so ga vsega potolažili in okrepčali; in popolnoma se je spreobrn timer k dobremu. Naposled mu je sveti Frančišek rekel: "Pojdi, sin moj, spovej se in ne opuščaj svoje gorečnosti v običajnih molitvah. Prepričan bodi, da ti bo ta skušnjava v veliko korist in tolažbo, kar boš v kratkem izkusil."

Brat Rufin se je vrnil v svojo celico v gozdu. In ko je z mnogimi solzami molil, glej, že se mu približa sovražnik v Kristusovi podobi, kot se je na zunaj zdelo, in mu reče: "O brat Rufin, ali ti nisem rekel, da nikdar ne verjemi sinu Petra Bernardoneja in da se ne trudi s solzami in molitvijo, ker si pogubljen? Kaj ti koristi, da se mučiš, dokler si živ, ko

pa boš po smrti vendarle pogubljen?" A brat Rufin hudiču takoj odvrne: "Odpri usta, da se ti podelam noter!"

Zaradi tega se je hudi duh takoj razkačil in med nevihto in pokanjem skalovja zbežal na bližnjo goro Subasio, da so se skale dolgo časa valile navzdol. In tako silno je bilo udarjanje valečih se skal, da so v strašnem ognju letele iskre po dolini. Pri tem grozovitem ropotu je stopil sveti Frančišek silno začuden s svojimi tovariši iz samostana, da bi videl, kaj se novega godi. In še sedaj se vidi tam velik kamnit plaz.

Tedaj je brat Rufin jasno spoznal, da je bil hudi duh, ki ga je bil prevaral. Vrn timer se je k svetemu Frančišku, se vrgel znova na zemljo in obtožil svoje krivde. Sveti Frančišek pa ga pokrepča s sladkimi besedami in ga vsega potolaženega pošlje v celico.

Ko je tam pobožno molil, se mu prikaže blagoslovljeni Kristus, mu vso dušo ogreje z božjo ljubeznijo in reče: "Dobro si storil, moj sin, da si verjel bratu Frančišku, zakaj oni, ki te je užalostil, je bil hudi duh. Jaz pa sem Kristus, tvoj Učenik, in da boš povsem prepričan, ti dam tole znamenje. Vse svoje žive dni ne boš več čutil nikakršne potrnosti ne otožnosti." Po teh besedah je Kristus izginil in ga zapustil v tolikšni radosti in duševni sladkosti, da je bil tisti dan in vso naslednjo noč zatopljen in zamaknjen v Boga. Odtlej je bil tako utrjen v milosti in trdnosti svojega zveličanja, da je postal čisto drug človek. Noč in dan bi bil molil in premišljeval nebeške reči, da so mu to drugi dovolili. Zato je sveti Frančišek pravil o njem, da je bil brat Rufin že v tem življenju prištet med svetnike in da bi se nikdar ne obotavljal in bi ga imenoval sveti Rufin, čeprav je bil še živ na zemlji.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Posodobljeni prevod Alojzija Resa

Premišljevanje

Kdor pozna pravila za razločevanje duhov sv. Ignacija Loyolskega, klasično delo, bo potrdil, da lahko v luči Rožic prepoznamo, kako gre tu za neprekinjeno izročilo, ki se začne pri Svetem pismu in se potem predaja prek modrosti puščavskih očetov do Frančiška in do Ignacija.

Kakšna so znamenja »obupavanja«?

- ☞ Nezaupanje v božjo ljubezen.
- ☞ Žalost.
- ☞ Notranja slepa ulica.
- ☞ Videz dobrega z njemu nasprotnimi cilji.
- ☞ Osama.
- ☞ Lažni argumenti.
- ☞ Zakrknjenost srca.

Kakšna so znamenja »tolažbe«?

- ☞ Odprtost, dajanje prednosti drugemu.
- ☞ Iskanje luči.
- ☞ Notranje veselje.
- ☞ Mehko in ponižno srce.
- ☞ Zvestoba dobrim delom.
- ☞ Prepoznavanje greha.
- ☞ Mir in hvaležnost.
- ☞ Utrditev v poklicanosti.
- ☞ Teološko povzdignjenje ljubezni.

Nekatere Rožice zapadejo v nekakšno čudežno in nadnaravno poenostavljanje. Druge pa odsevajo duhovni pouk najboljše tradicije. Pač svetle in senčne plati nekega besedila, ki ni razumljivo na prvi pogled.

Pregledal in odmeve prevedel
br. Miran Špelič.
Se nadaljuje

Hvalnica naši Božji materi

O Marija, izbrana si bila,
da pod srcem nosila si Sina,
ki žrtev za naše grehe je postal.

O Marija, tvoje srce krvavelo je,
ko na križu tvoj Sin umiral je,
ter nas grešnike v tvoje roke
in srce predal je.

O Marija, poslednjo željo svojega Sina
Jezusa sprejela si.
In z vsem žarom ljubezni
pod svoj plašč materinski,
nas grešnike v svoje srce
objela si.

Slavica Zdolšek, OFS Piran

Potopis (2. del)

Zimsko potovanje v Skandinavijo 2017

Hamburg zjutraj

Vlak se je le z nekaj minutami zamude ustavil na glavnem kolodvoru. Zajtrk je bil solidno postrežen, tako je bilo dovolj časa za jutranje molitve. In glej ga šmenta. Telefonira sošolec Dori, kot da bi slutil, da sem v Hamburgu. On je tudi tam, ker je imel v nedeljo sv. mašo. In običajno je tako, da ima slovenska skupnost v ponedeljek druženje in kakšen izlet, namreč upokojska sekcija. Sicer bi se tudi sam oglasil pri tistih Dorijevih prijateljih, pa je bilo na voljo le 20 minut za vlak proti Københavnu. Vmes sem nabavil še karto za spalnik za nazaj, da bo gotovo.

Jutro je čudovito. Kakšna stopinja pod ničlo, vendar sončno jutro. ICE 1233 za Københaven je spet točen. Smer proti Puttgardnu, potem bo vlak zapeljal na ladjo in že bomo v deželi Danski v jasnem zimskem sončnem dnevu brez snega.

Moram omeniti tudi sopotnika, knjigo Pater Elija, Apokalipsa pisatelja Mi-

chaela D. O'Briena. Knjigo sem že bral, vendar sem jo nekoč neke pozabil na

Darovi za Sveto deželo (februar - marec 2017): 1. 2. 2017 – 31. 3. 2017

ZORISLAVA GARTNAR	4 €	ANA KASTELIC	15 €
NADICA BEC	5 €	FRANČIŠKA NASTRAN	15 €
AVRELIJA BEDNAR	5 €	MATILDA OKORN	15 €
JURIJ BRODSCHNEIDER	5 €	MARIJA STARIHA	15 €
STANISLAV HLAČA	5 €	JANEZ STRAŽAR	15 €
MARIJA KOZOLE	5 €	PETER FRELIH	17,50 €
MIHAEL PLANINC	5 €	MARIJA ARHAR	20 €
METKA RUPRET	5 €	GAŠPER BLAŽIČ	20 €
MIRA BOJKOVIČ	10 €	GREGOR BUTALA	20 €
ANDREJA BRGLEZ	10 €	MARIJA DEBELAK	20 €
MARIJA ČERNAČ	10 €	SABINA DOLINAR	20 €
ANDREJ DEMŠAR	10 €	SILVA DREŠAR	20 €
MATILDA EFREMOV	10 €	MAJDA ANA FICKO	20 €
IVANKA FALANT	10 €	BLAŽIČ GAŠPER	20 €
FRANCKA GOLOB	10 €	VENČESLAV GORENC	20 €
JOŽE IVANC	10 €	FRANC GRADIŠEK	20 €
NADA JELOVČAN	10 €	LIDIJA GRBEC	20 €
JUSTINA JUREČIČ	10 €	ANA GRDEN	20 €
VERA KOLEŠA	10 €	JOŽKO HROVATIN	20 €
MAJDA KOS	10 €	ANGELA IVANČIČ	20 €
MARIJA KOŠIR	10 €	ANDREJ IVANČIČ	20 €
ANICA KRALJ	10 €	MARIJA JARC	20 €
MARTINA KRNC	10 €	TEREZIJA JEJČIČ	20 €
LADO MENARD	10 €	ANTONIJA KALČIČ	20 €
MARIJA MIS	10 €	JOŽE KASTELIC	20 €
MARIJA MOHORIČ	10 €	TEREZIJA KOČMUR	20 €
ALEŠ MORE	10 €	BOGDAN KODRIČ	20 €
OTON NAGLOST	10 €	JOŽEFA JUSTINA KOS	20 €
ZORA OVSENIK	10 €	REZKA KOSTREVC	20 €
AMBROŽ PERNE	10 €	DARINKA KRAVOS	20 €
MARJAN SVIRT	10 €	JOŽEFA KRESNIK	20 €
MAJDA TOMC	10 €	RADO LOZAR	20 €
LEA TOMINEC	10 €	LJUDMILA MAGAJNA	20 €
MARIJA UŠAJ	10 €	MARICA BOH	20 €
ALOJZ VESEL	10 €	ANA MARIJA MURI	20 €
MARIJA VILAR	10 €	MAJA OBLAK	20 €
MARA VILAR	10 €	TURNŠEK	20 €
TONČKA ZALAZNIK	10 €	BRANKO PAVLIN	20 €
RIHARD CIBEJ	14 €	MIHAEL PEČKAJ	20 €
NATAŠA ERŽEN	15 €	MARIJA PERKO	20 €
ANGELA HRVATIČ	15 €	MILAN PREZELJ	20 €

letalu. Sedaj pa na novo – iz knjižnice. Čudovito branje, ki ga nosi glavni junak pater Elija, nekdanji Mosadov aktivist, spreobrnjenec, karmeličan, na poziv Vatikana mora nujno tja. Preselim se za trenutek v Sveto deželo, na Karmel in spet naprej po njegovi poti v Rim. Prava zabava na poti v Skandinavijo je povezava Palestine in Skandinavije. Berem v novicah, da so Göteborgu begunci tako nasilni s prodajo drog ter prostitucijo in nasiljem nad ženskami, da je policija kljub množični prisotnosti precej brez moči. Pa smo tam. Vse napovedi z negativnimi posledicami v zvezi z begunci se uresničujejo. Humanitarno evropsko krščansko držo so izrabili za svoje akcije. In uspevajo. Prevara Evrope.

Preko Baltskega morja z ladjo

Vlak ICE 1233 zlahka zapelje na ladjo in ustavi. Sledi vožnja preko morja nekako 40 minut. V tem času je na ladji velik sejem. Brezcarinsko prodajalno odpro po nekaj milijah vožnje, da smo v mednarodnih vodah. Natančno pazijo na točnost. V tem času so ugodne ponudbe v restavracijah, pivo, vino in

kozmetika in še polno nepotrebne šare je na voljo. In ljudstvo kupuje ali pa tudi ne. In že smo preko vode na suhem Rodby Faerge, v kraljevini Danski. Danske krone so ostale kljub EU, plačuje se pa z vsemi valutami in spet stane malo pivo le malo več kot evro, kar se v nadaljnji poti ne bo nikdar več zgodilo razen ob povratku v Nemčiji. In zbogom Schengen. Policija pregleduje dokumente, da bi odkrila kakšne begunce. Posledice begunskega vala so že očitne. Začne se na Ljubelju in traja do Nordkapa. Pa so iz vlaka potegnili 3 potnike z neevropskim poreklom. In tako bo najbrž trajalo še kar nekaj časa.

Na Švedsko

Samo kratek čas za prestop v Köpenhavnu za vlak proti letališču in še en prestop za vlak v Göteborg na Švedskem. In ponovno enak postopek: pregled dokumentov pri vseh potnikih – zbogom Schengen! V Malmöju je nova železniška postaja. Stara je bila čelna, zdaj pa je prevozna. Kmalu po 16h se že prikaže večerna podoba. Sončni dan se poslavlja, večerna zarja pa traja

MARIJA PUCELJ	20 €	DANICA ŠEBANC	30 €
ALEKSANDRA RENCELJ	20 €	PAVEL VIDRIH	30 €
MRAKIČ	20 €	CIRIL FRANC	30 €
ERMINIJA REPIC	20 €	ZUPANČIČ	40 €
JOŽICA RESMAN	20 €	ANGELA IVANČIČ	40 €
MATILDA RIHTAR	20 €	TINA KELHAR	40 €
NEŽA ROVTAR	20 €	MARIJAN PEKLJAJ	40 €
MILAN SKORNŠEK	20 €	JOŽE REPENŠEK	40 €
ROBERT SMODIŠ	20 €	MIHAELA ARNEŽ	50 €
DOMINIK SNEDEC	20 €	IVANA ČOPIČ	50 €
ERIKA STANIČ	20 €	DRUŽINA HROVAT	50 €
IVANKA TRZOK	20 €	PAVLA KINDERMAN	50 €
HERMAN TUŠAR	20 €	ZLATA KOVAČ	50 €
BOŽIDAR URH	20 €	ALENKA LIPOVEC	50 €
VOVK VIDA	20 €	ANA MATANIČ	50 €
IVANA VOGRINEC	20 €	VIKA MRZLIJAK	50 €
MARIJA ZAVODNIK	20 €	JANEZ NOVAK	50 €
ŠTEFAN ZUPAN	20 €	MARIJA PERČIČ	50 €
JANEZ ŽAKELJ	20 €	MARJETA PIKELJ	50 €
ANA BELE	25 €	FRANČIŠKA RODE	50 €
FRANC CVELBAR	25 €	TATJANA ŠTOR	50 €
KATARINA KAJFEŽ	25 €	VERONIKA UREL P	50 €
JANEZ PREŠEREN	25 €	SALINOVICH	50 €
ARH VALENTIN	25 €	DANICA ZALOŽNIK	50 €
ANTONIJA GRMEK	30 €	KLEK D.O.O.	50 €
ZDENKO JAKOP	30 €	FRANC BERA VS	60 €
ANICA JERAJ	30 €	VLASTA GLOBEVNIK	60 €
VERONIKA JERŠE	30 €	ANICA ROGELJ	70 €
VALENTINA KEPIC	30 €	LILIJANA ARIH	100 €
LILIJANA MARKUŽA	30 €	ROZI BREZNIK	100 €
BERTA MRAVINEC	30 €	MILKA RADIČ	100 €
ANA OZBIČ	30 €	MAGDALENA URBAS	100 €
OTILIJA PAVLICA	30 €	DRUŽINA MARTINČIČ	165 €
JOŽEFA PESL	30 €		
ERVIN IN MARIJA	30 €		
SCHWARZBARTL	30 €		
		SKUPAJ	3.775,50 €

dolgo. Ukvarjam se s p. Elijem, ki je moj sopotnik. Njegovo apokaliptično poslanstvo je enkratno, ko se v Rimu sreča s papežem in dobi težko nalogo. Še prej gre v Assisi, da se duhovno in moralno pripravi nanjo. Zgodba tega Juda, ki je postal kristjan, je skrivnostno prepletena z mnogimi skoraj nerazumljivimi dogodki. Kakor da bi vseskozi navzoč prst od zgoraj.

Poljski Jud ubeži pred genocidom, v Palestini je navzoč ob nastajanju Izraela, pravnik. Z Ruto se zaljubita, spočneta otroka, nosečo Ruto raznese bomba. Svet se mu podre. In sedaj je ta nekdanji David pred papežem v karmeličanski kuti kot p. Elija.

Švedski vagabund – Zvone Podvinski

Na postaji v Göteborgu ob 19.05. Točno, kot so vedno švedski vlaki. Čakal me je na koncu vlaka. Pokloni, kot se spodobijo velikim patriarhom Vzhoda. Peš greva do katoliške fare. Namesti me v pravem salonu, ki je drugačen od sobice pred 20 leti, ko sem bil prvič tu. Prenove župnišča so očitne. Peljala sva se k okrepčilu, ki je bilo izborno. Sprva sem mislil, da je to že zaradi vigilijske sv. Antona puščavnika, pa Zvone ni vezan na tega svetnika. Ampak dobro je pa bilo, le da Zvone ostaja pri izvirski vodi

zaradi strogosti švedskega kralja. Vožnja in pitje vode gresta složno in varno vstric.

Pred počitkom v salonu sem imel še daljši pogovor z Gospodom, saj je bilo

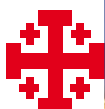
veliko razlogov zanj. Čez dan je bilo kar nekaj sporočil zamudnikov za romanje v Sveto deželo, ki bo februarja letos. Letos je že 20 let, odkar sem bil prvič v Skandinaviji, z vlakom in ladjo, tudi na

Nordkapu in tudi pri Zvonetu. Zvone mi je znova ponudil zapis v spominsko knjigo in očitno je postalo, da je bil podoben zapis ravno pred 20 leti. Bilo je meseca junija. Takrat sem že imel GSM in spomnim se, kako sem zvečer pozno klical p. Polikarpa, ki je bil takrat provincial. Vprašal sem ga, ali je potrebno moliti večernice, ker sonce ne zaide in sploh ne bo zašlo. Je vprašal, kje sem. Povedal sem mu, da na Nordkapu. Je vedel ali ne, pa reče, kar očenaše moli!

p. Peter

Celoten potopis si lahko preberete na:
www.franciskani.si/zbj/revija_BF/Zimsko-potovanje-v-Skandinavijo

V AMERIKO PO BARAGOVİ POTI IN ŠE KAJ ...

od 27. 8. do 4. 9. 2017

udeležba na Baragovi slovesnosti
skupaj s Slovenci iz Amerike in Kanade

letalo in minibus, skupina 15-30 oseb

Vsako leto se na slovesnosti Baragovih dnevvov v Harbor Springsu zberejo Slovenci iz Amerike in Kanade. To bo lepa priložnost, da se srečamo z rojaki, imamo skupaj z njimi v soboto in nedeljo sveti maši ter večerjo v soboto in kosilo v nedeljo.

PROGRAM:

1. dan nedelja 27. 8.	Zbiranje v Ljubljani, pri viški cerkvi (Tržaška 85); sveta maša ob 7h in avtobus do letališča v Zagrebu. Polet v Minneapolis/St. Paul. Obisk stolnice, namestitev, prvi dan večerja v lastni režiji.
2. dan ponedeljek 28. 8.	Ogled Capitola, ob Mississippiju do Pierza, maša v Pirčevi cerkvi, pozno kosilo v indijanski igralnici v Onamii ob jezeru Mille Lacs, Duluth čez most Janeza Blatnika, nočitev.
3. dan torek 29. 8.	Sveta maša v Marijini stolnici v Duluthu, vožnja skozi Superior, ob južni obali jezera do Bayfielda, Apostolski otoki (Madeline), spanje nekje tam.
4. dan sreda 30. 8.	Iz Bayfielda v državo Wisconsin, Calumet, cerkev sv. Pavla, nekdanja slovenska cerkev sv. Jožefa (o Pavlu ni sledu, Jožef v oltarju), najmogočnejša od sedmih v mestecu. Sveta maša. Ogled še kakih treh cerkva. Assinins z Baragovo cerkvijo, mesto Baraga s spomenikom, L'Anse, nočitev v dobrem hotelu v Calumetu.
5. dan četrtak 31. 8.	Proti Marquetteu, nova Baragova grobnica, grob še dveh slovenskih škofov. St. Ignace (indijanski muzej), most med jezeroma, Harbor Springs Petoskey z malo Baragovo cerkvico, nočitev.
6. dan petek 1. 9.	Na jug proti brzicam reke Grand. Morda obisk Baragovih postojank, predvidenih v programu Baragovih dni. Nastanitev v Grand Rapidsu za 3 noči.
7. dan sobota 2. 9.	Baragovi dnevi – prvi dan. Večerna maša v slovenskem jeziku, srečanje s Slovenci iz ZDA in Kanade, skupna večerja.
8. dan nedelja 3. 9.	Baragovi dnevi – drugi dan. Slovesna skupna maša tudi s Slovenci iz Amerike in Kanade, skupno kosilo. Popoldne odhod proti Detroitu in vkrcanje na večerni let proti Evropi. Polet ob 18.20 in pristanek naslednji dan v Zagrebu.
9. dan ponedeljek 4. 9.	Pristanek v Zagrebu (11.10) in vožnja v Ljubljano.

CENA ROMANJA: 1.950 € (za člane) pri udeležbi do 30 oseb. V primeru znatne spremembe tečajnega razmerja € in \$, se cena delno spremeni. Ob prijavi plačilo 400 €, ostala plačila mogoča v petih obrokih.

V CENO JE VŠTETO:

- vsi navedeni prevozi (avtobus, letalo).
- namestitev v motelih s polpenzionirani – ker bomo veliko na poti, je lahko pozno kosilo ali zgodnja večerja.

V CENO NI VRAČUNANO:

- vstopnine, ladja, napitnine po osebi 30€
- doplačilo za enoposteljno sobo je 200 €

PRIJAVA:

- v pisarni Komisariata,
- po e-pošti pošljete Prijavnico,
- po poslani prijavi boste prejeli položnico za plačilo prvega dela romanja,
- dodate lahko pripis, s kom želite biti v sobi, ali željo za enoposteljno sobo,
- prijava je potrjena, ko je plačan prvi del romanja.

Pomembno! Potniki, ki potujejo v ZDA, morajo ob rezervaciji letalske vozovnice priložiti podatke potnega lista in morajo vsaj 3 dni pred odhodom opraviti prijavo na spletni strani: <https://esta.cbp.dhs.gov>. Stroške te prijave plača vsak sam.

Program sestavila
p. Peter Lavrih in dr. Franci Jereb

Peš romanje v Santiago – zadnja etapa 110 km

DO IZHODIŠČA V SARRII
IN NAZAJ Z VLAKOM

Datum: 7. – 12. avgust 2017

PROGRAM:

1. dan: z letalom do Santiago, vlak do Sarrie, prenočevanje.
2. dan: začetek Camina 4-5 dni. Prenočevanje v refugiu, lastna hrana.
3. dan: kot 2. dan.
4. dan: kot 3. dan.
5. dan: kot 4. dan – predviden prihod v Santiago.
6. dan: Santiago, konec Camina in popoldne let proti Benetkam.

JAKOBOVA POT – CAMINO – v dneh od 7. do 12. avgusta. peš. Za 110 km je predvidenih 5 dni. V tem času prebivanje v romarskih počivališčih in

NE VKLJUČUJE: prispevkov za prebivališča v času peš hoje, hrane in pijače (4x ali 5x) – pribl. 10-15€ na noč.

VARIANTA: Vsak romar bo dobil romarsko izkaznico CREDENCIAL DEL PELEGRINO, s katerim ima pravico do prenočevanja v romarskih hišah. Prispevek je za romarja simboličen. Velikost skupine med 20-25.

PRIJAVE IN INFORMACIJE na društvu. **PRIJAVA JE SPREJETA**, ko je poravnani prvi del plačila: 200€.

Več informacij najdete na:

- http://caminodesantiago.consumer.es/
- http://www.xacobeo.es/de
- http://www.jakobova-pot.si/
- http://www.webng.com/cesarek/

Kdor se bo odločil za peš romanje k Sv. Jakobu s tem programom, naj si v poletnem času vztrajno pridobiva kondicijo in bo pot zlahka opravil. Najmanj, kar je potrebno: odlični čevlji in lahek nahrbtnik!

Program pripravil p. Peter

v lastni prehrambeni oskrbi, kot je to za številne ostale romarje. Za osebno prtljago skrbi (nosi) vsak sam – največ 10 % lastne teže! V Santiagu bivanje 1 do 2 noči, glede na peš hojo. Tam udeležba pri Jakobovi romarski maši.

OKVIRNA CENA ROMANJA (za člane društva) JE: 450€ in vključuje letalski prevoz, prevoz na/z letališča, vlak Santiago – Sarria. Prenočevanje v Sarrii in Santiagu.

PRIJAVE
po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkc.si

Mari Jože Osredkar OFM
TEOLOGIJA ODNOSA

Odnos je nekaj duhovnega, nekaj, kar se ne vidi, nekaj česar človeški čuti ne zaznajo neposredno. Pa vendar je odnos za posameznikovo življenje nekaj eksistencialno pomembnega. Je pravzaprav naš življenjski prostor: »v njem živimo, se giblamo in smo«. Še več, odnos je ključ za razumevanja vere in Boga.

format 16 x 23 cm
obseg 148 strani
cena 12 €

V PRIPRAVI PRI ZALOŽBI BRAT FRANČIŠEK:

Ilija Delio OSF
FRANČIŠKANSKI POGLED NA STVARSTVO

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 2429312; faks: 01 2429313; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf/